

UNGJILLI PAS MATTHEUT

Krye 1

¹ Vivll'e gjeneallogjis'së Jisu Krishtit, të birit të Dhavidhit, të birit t'Avraamit.

² Avraamit i lindi Isaaku; edhe Isaakut i lindi Jakovi; edhe Jakovit i lindi Judha edhe të vëllezërit' e ti; ³ Edhe Judhësë i lindi Faresi edhe Zaraj nga Thamara; edhe Faresit i lindi Esromi; edhe Esromit i lindi Arami; ⁴ Edhe Aramit i lindi Aminadhavi; edhe Aminadhavit i lindi Naassoni; edhe Naassonit i lindi Sallmoni; ⁵ Edhe Sallmonit i lindi Voozi nga Rahava; edhe Voozit i lindi Ovidhi nga Rutha; edhe Ovidhit i lindi Jesseu; ⁶ Edhe Jesseut i lindi Dhavidhi mbreti.

Edhe mbretit Dhavidh i lindi Sollomoni nga **gruaja** e Uriut; ⁷ Edhe Sollomonit i lindi Rovoami; edhe Rovoamit i lindi Aviaj; edhe Aviajt i lindi Asaj; ⁸ Edhe Asajt i lindi Josafati; edhe Josafatit i lindi Jorami; edhe Joramit i lindi Ozia; ⁹ Edhe Ozisë i lindi Joatham; edhe Joathamit i lindi Ahazi; edhe Ahazit i lindi Ezeqia; ¹⁰ Edhe Ezeqisë i lindi Manassiu; edhe Manassiu i lindi Amoni; edhe Amonit i lindi Josia; ¹¹ Edhe Josisë i lindi Jehonia edhe të vëllezërit' e ti, mbë të-çpërngulurit të Babilionësë.

¹² Edhe pas të-çpërngulurit të Babilionësë, Jehonisë i lindi Sallathieli; edhe Sallathielit i lindi Zorobabeli; ¹³ Edhe Zorobabelit i lindi Aviudhi; edhe Aviudhit i lindi Eliaqimi; edhe Eliaqimit i lindi Azori; ¹⁴ Edhe Azorit i lindi Saduku; edhe Sadukut i lindi Aqimi; edhe Aqimit i lindi Eliudhi; ¹⁵ Edhe Eliudhit i lindi Eleazari; edhe Eleazarit i lindi Matthani; edhe Matthanit i lindi Jakovi; ¹⁶ Edhe Jakovit i lindi Josifi, burr' i Marisë, prej së-cilësë lindi Jisuj që thuhetë Krisht.

¹⁷ Gjithë brezatë pra që nga Avraami e gjer mbë **ditët** të Dhavidhit **janë** katër-mbë-dhjetë breza; edhe që nga Dhavidhi e gjer mbë të çpërngulurit të Babilionësë **janë** katër-mbë-dhjetë breza; edhe nga të çpërngulurit' e Babilionësë e gjer mbë ditët të Krishtit **janë** katër-mbë-dhjetë breza.

¹⁸ Edhe të-lindurit e Jisu Krishtit kështu ka qenë; passi uvlua e ëm' e ati Maria me Josifnë, përpara se të bashkoneshinë, ugjënt me barrë nga Frym'e-Shënjtëruarë.

¹⁹ Edhe Josifi, burr' i asaj, dyke qenë i drejtë, e dyke mos dashurë t'i nxjerrë asaj zë të-lik, desh t'a lëshonjë fshehurazi. ²⁰ Po ay tek po ishte dyke menduarë këto **punë** ja njëngjell i Zotit tek i uduk nd'ëndërrë, dyke thënë, Josif, i bir' i Dhavidhit, mos ufrikëso të marrç me vetëhe gruanë t'ëndë Mariamënë; sepse të-mbarsuritë që ubë tek ajo është nga Frym' e-Shënjtëruarë, ²¹ Edhe dotë pjellë djalë edhe dot'j'a quanjç emërinë Jisu; sepse ay dotë shpëtonjë llauzin'e ti nga fajet' e atyre.

²² (Edhe gjithë këjo ubë, që të mbusetë e-thëna prej Zotit me anë të profitit, që thotë, ²³ "Ja virgjërsa tek dotë mbarsetë, edhe dotë pjellë djalë, edhe dot'j'a quanjën' emërin Emanuil" që e-kthyerë do methënë, Perëndia bashkë me ne.)

²⁴ Edhe Josifi si uzgjua nga gjumi, bëri sikundrë e urdhërojë njëngjell' i Zotit, edhe mori përnanë vetëhesë gruan' e ti; ²⁵ Edhe nuk'e njohu atë, gjersa bëri të birin'e saj të-parëllindurinë; edhe j'a quajti emërinë Jisu.

Krye 2

¹ Edhe Jisuj si lindi ndë Vitheleemë të Judhesë, ndë ditt të mbretit Irodh, ja ca magjistarë nga të-lindurit'e djellit erthnë ndë Jerusalim, ² e thoshinë, Ku është mbret' i Judhenjvet që ka lindurë? sepse pam' yllin' e ati ndë të-lindurit të djellit, e erthmë që t'i falemi. ³ Edhe mbreti Irodh kur dëgjoj, udroth edhe gjithë Jerusalimi bashkë me atë. ⁴ Edhe si mblodhi gjithë krye-priftërt' edhe shkronjësit e gjindjesë, pyeste të marrë vesh prej atyre, ku lint Krishti. ⁵ Edhe ata i thanë ati, Ndë

Vithlehemë të Judhesë; sepse kështu është shkruarë me anë të profitit, ⁶“Edhe ti, Vithlehemë, dheu i Judhesë, asfare nukë je m’ e-vogëla ndër zotërinjt të Judhesë; sepse prej teje dotë dalë një i-parë, i-cili dotë kullosnjë llauzinë t’im Israil.” ⁷ Atëhere Irodhi thirri fshehurazi magjistarëtë, e mori vesh mirë nga ata kohën’ e yllit që ishte dukurë; ⁸ Edhe dyke dërguarë ata ndë Vithlehemë, tha, Shkoni e vëzhgoni mirë për djalënë; edhe si t’a gjeni, të më epni zë, që të vinj edhe unë e t’i falem ati. ⁹ Edhe ata si dëgjuanë mbretinë **vanë**; edhe ja ylli që kishinë parë ndë të-lindurit të djellit tek shkonte përpara atyre, gjersa erdhi e qëndroj sipër tek ishte djali. ¹⁰ Edhe **ata** kur panë yllinë, ugëzuanë gëzim të-math fort. ¹¹ Edhe si erthnë ndë shtëpit, gjetnë djalënë bashkë me t’ëmën’ e ti Mari, edhe ranë mbë dhe e i ufalnë ati, edhe si hapnë thesarët’ e tyre, i prunë ati dhurëti, ar e livan e smirnë. ¹² Edhe si udëfyte atyre nga Perëndia nd’ëndërrë të mos kthenenë tek Irodhi, nga një tjtatër’ udhë shkuanë ndë vëntt të tyre.

¹³ Edhe passi iknë ata, ja një ëngjëll’ i Zotit tek i duketë nd’ëndërrë Josifit, dyke thënë, Ngreu e merr me vetëhe djalën’ edhe t’ëmën’ e ati, edhe ikë ndë Egjyptë; edhe rri atje gjer kur të të them tyj; sepse Irodhi dotë kërkonjë djalënë që t’a prishnjë.

¹⁴ Edhe ay u ngrit, e mori me vetëhe djalën’ edhe t’ëmën’ e ati natënë, edhe iku ndë Egjyptë; ¹⁵ Edhe ndenji atje gjer mbë vdekëjet të Irodhit; që të mbushetë e-thëna prej Zotit me anë të profitit, që thotë: “Nga Egjypta thirra t’im bir.”

¹⁶ Atëherë Irodhi, kur pa se ugënjye nga magjishtarëtë, uzëmërua fort, edhe dërgoj e vrau gjithë djemtë që ishinë ndë Vithlehemë, e ndë për gjithë **sinoret** t’asaj, që mbë dy vjeç e poshtë, si pas kohësë që kishte marrë vesh mirë nga magjishtarëtë. ¹⁷ Atëherë umbush ç’është thënë nga profiti Jeremi, që thotë: ¹⁸ “Zë udëgjua ndë Rama, vajë e të qarë e gjëmë shumë; Rahilla qante djemt’ e saj, edhe nukë donte të ngushllonej, sepse nukë janë.” ¹⁹ Edhe si vdiq Irodhi ja një ëngjëll’ i Zotit tek i duketë ndë ëndërrë Josifit ndë Egjyptë ²⁰ e i thotë, Ngreu e merr me vetëhe djalën’ edhe t’ëmën’ e ati, edhe ecë ndë dhet të Israilit; sepse vdiqnë ata që kërkonin jetën’ e djalit. ²¹ Edhe ay ungrit e mori me vetëhe djalën’ edhe t’ëmën’ e ati, edhe erdhi ndë dhet të Israilit.

²² Po kur dëgjoj, se Arhellau mbretëron ndë Judhet ndë vëntt të Irodhit t’et, pat frikë të vejë atje; edhe si i udëfyte ati nga Perëndia nd’ëndërrë, iku nd’anët të Galilesë, ²³ Edhe erdhi e ndënjti ndë një qytet që thuhetë Nazaret; që të mbushetë ç’është thënë nga profitëritë, se Nazoreas dotë quhetë.

Krye 3

¹ Edhe nd’ ato dit vjen Joan Pagëzori dyke lëçiturë ndë shkretëtirët të Judhesë, ² e dyke thënë, Pendohuni; sepse uafërua mbretëria e qiejvet. ³ Sepse ky është ay që ufol nga profiti Isai që thotë, “Zër’ i ati që bërtet ndë shkretëtirët, Bëni gati udhën’ e Zotit: bëni rrugat’ e ati të drejta”.

⁴ Edhe Joani vetë kishte të-veshurit’ e ti prej qimesh kamille, edhe bres të-lëkurtë rreth mezt të ti; edhe ushqimi i ati ishte karkalecë e mjalt’ e-egrë.

⁵ Atëhere dilte jashtë tek ay Jerusalimi edhe gjithë Judhea, edhe gjithë vëndi qark Jordhanit; ⁶ Edhe pagëzonzeshinë ndë Jordhan nga ay, dyke rrëfyerë fajet’ e tyre.

⁷ Edhe kur pa se shumë nga Farisenjt’e Saduqenjëtë po vinjënë ndë pagëzimt të ti, u tha atyre, Të pjellë nepërkash, cili u dëfteu juve të ikëni nga zëmërimi që vjen?

⁸ Bëni pra pemë të-vjejtura për pendim; ⁹ Edhe mos shkoni ndë mënt të thoni më vetëhenë t’uaj, Atë kemi Avraamnë; sepse po u them juve, se Perëndia munt edhe nga këta gurë t’i ngrerë djem Avraamit. ¹⁰ E tashi edhe sëpata rri përënë rrënjës’ së drurëvet; çdo dru pra që s’bën pemë të-mirë pritetë, edhe hidhetë ndë zjar. ¹¹ Un’ u pagëzonj juve me ujë për pendim; po ay që vjen pas meje është më i-fortë se

unë, të-cilit nukë jam i-zoti t'i mbanj këpucëtë; ay dot' u pagëzonjë juve me frymë të-Shënjtëruar' e me zjar. ¹² Ay ka lopatënë ndë dorët të ti, edhe dotë qëronjë lëmën' e ti, edhe dotë mbledhë grurin' e ti ndë grunart, po kash-tënë dot'a djegë ndë zjar të-pashuarë.

¹³ Atëhere Jisuj vjen nga Galilea ndë Jordhant te Joani, që të pagëzonetë prej ati. ¹⁴ Po Joani e ndalonte atë, dyke thënë, Unë kam nevojë të pagëzohem prej teje, e ti vjen tek unë? ¹⁵ Edhe Jisuj upërgjeq e i tha, Le tashi; sepse kështu gjan neve të mbushmë ç'do drejtëri. Atëhere e le atë.

¹⁶ Edhe Jisuj si upagëzua për-një-herë dolli nga ujët; edhe ja tek uhapnë qiejtë, edhe pa Frymën' e Perëndisë dyke zbriturë possi pëllump, e dyke ardhurë mbi atë. ¹⁷ Edhe ja një zë nga qiejtë që thoshte, Ky është biri im i-dashurë, që e kam pëlqyerë.

Krye 4

¹ Atëhere Jisuj upru ndë shkretëtirët prej Frymësë, që të ngitej prej djallit. ² Edhe si agjëroj dy-zet dit e dy-zet net, pastaj i erdhi uri. ³ Edhe ay që nget erdhi tek ay e tha, Ndë je i bir' i Perëndisë, thuj të bënenë bukë këta gurë. ⁴ Po ay upërgjeq e tha, Eshtë shkruarë, "Njeriu nukë dotë ronjë me bukë vetëmë, po me çdo farë fjale që del nga goj' e Perëndisë." ⁵ Atëherë djalli e merr me vetëhe ndë qytett të-shënjtëruarë, edhe e vuri përmbi fletëzët të hieroresë, ⁶ edhe i thot' ati, Ndë je i bir' i Perëndisë, hidhu poshtë; sepse është shkruarë, "Se dot' urdhëronjë ëngjëjt' e ti për ty edhe dotë të ngrënë ty mbi duart, që të mos përpjekë këmbënë t'ënde mbë gur." ⁷ Jisuj i tha ati, përsëri është shkruarë, "Të mos ngaç Zotinë Perëndinë t'ënt." ⁸ Përsëri djalli e merr me vetëhe mbë një mal shumë të-lartë, edhe i dëften gjithë mbretërit' e botësë edhe lavdin' e atyre, ⁹ e i thotë, Të gjitha këto dotë t'i ap tyj, ndë rënc të më falesh. ¹⁰ Atëhere Jisuj i thot' ati, Ikë **prej meje**, Satana; sepse është shkruarë, "Zotit Perëndisë t'ënt dot' i falesh, edhe vetëm ati do t'i lutesh."

¹¹ Atëherë djalli e le atë; edhe ja ëngjëjtë tek erdhë përanë e i shërbeninë.

¹² Edhe Jisuj kur dëgjoj se Joani udha ndër duar, iku ndë Galilet. ¹³ Edhe si la Nazaretinë, erdhi e ndënji ndë Kapernaum që **është** përanë detit, ndë sinoret të Zavullonit edhe të Nefthalimit, ¹⁴ Që të mbushetë ç'është thënë nga profiti Isai që thotë, ¹⁵ "Dheu Zavullon edhe dheu Nefthalim, mb'udhët të detit përtej Jordhanit, Galilea e kombevet; ¹⁶ Llauzi që rrinte nd'erësirë pa dritë të madhe, edhe mb'ata që rrininë ndë vënt e ndë hijet të vdekjesë lindi dritë." ¹⁷ Që atëherë Jisuj zuri të lëçisnjë e të thotë, Pendohuni, sepse uafërua mbretëri' e qiejvet.

¹⁸ Edhe Jisuj tek ecënte përanë detit të Galilesë, pa dy vëllezër, Simoninë, që thuhej Pjetër, edhe Andhrenë të vëllan' e ati dyke hedhurë rrjetë ndë dett; sepse ishinë peshkatarë. ¹⁹ Edhe u thot' atyre: Ejani prapa meje, edhe dot' u bënë juve peshkatarë njerëzish. ²⁰ Edhe ata për-një-herë lanë rrjetatë, e vanë pas ati. ²¹ Edhe si vate më tej, pa dy vëllezër të-tjerë, Jakovinë të birin' e Zevedheut, edhe Joaninë të vëllan' e ati, ndë lundrët bashkë me Zevedhenë t'an' e tyre, dyke ndrequrë rrjetat' e tyre, edhe i thiri ata. ²² Edhe ata për-një-herë lanë lundrën' e tyre, edhe vanë pas ati.

²³ Edhe Jisuj vinte përqark gjithë Galilesë, dyke mësuarë ndëpër sinagogijt' atyre, edhe dyke lëçiturë ungjillin' e mbretërisë, edhe dyke shëruarë çdo smundje e çdo lëngatë ndë llaust. ²⁴ Edhe vate zër' i ati ndëpër gjithë Syrinë, edhe bininë tek ay gjith' ata që kishinë keq, të-përmabajturë prej çdo farë smundjesh e mundimesh, edhe të-djallosurë, e të-zënë nga lëngat' e hënësë, e ulogë; edhe i shëroj ata.

²⁵ Edhe i vanë pas shumë gjindje nga Galilea e nga Dhekapoli e nga Jerusalmi e nga Judhea, edhe **që** përtej Jordhanit.

Krye 5

¹ Edhe ay kur pa gjindjenë, hipi ndë malt, edhe si ndënji, i erthnë përanë nxënësit' e ti. ² Edhe atëhere hapi gojën' e ti, e i mësonite dyke thënë,

³ Lum të vobeqtë ndë shpirt; sepse e atyre është mbretëri' e qiejvet.

⁴ Lum ata që bëjnë vajë; sepse ata dotë ngushëllonenë.

⁵ Luma ata që janë të-butë; sepse ata dotë trashëgonjënë dhenë.

⁶ Lum ata që kanë uri e et **për** drejtërinë; sepse ata dotë nginjenë.

⁷ Lum ata që janë të-përdëllyershim; sepse ata dotë përdëllenenë.

⁸ Lum ata që kanë zëmërë të-qëruarë; sepse ata dotë shohënë Perëndinë.

⁹ Lum ata që bëjnë paqtim; sepse ata dotë quhenë bij Perëndie.

¹⁰ Lum ata që ndiqenë për punë drejtërie; sepse e atyreve është mbretëri' e qiejvet.

¹¹ Të-lumurë jeni **ju**, kur t'u çpërnderonjën' e t'u ndjekënë, e të thonë kundrë jush çdo farë fjale të-keqe me të-rrëmë për punë t'ime. ¹² Gëzohi e gazmohi, sepse paga juaj është e-shumë ndë qiejt; sepse kështu ndoqnë edhe profitëritë që kanë qënë përpara jush.

¹³ Ju jeni krip' e dheut; po ndë uprishtë kripa, me se dotë kripetë? as për farë gjëje s'vëjen më, përveç të hidhetë jashtë, edhe të shkeletë nga njerëzitë. ¹⁴ Ju jeni drit' e botësë. Një qytet që është mbi mal nukë munt të fshihetë. ¹⁵ As nukë ndesnjënë kandilinë, që t'a vënë atë ndënë shiniqt, po e **vënë** mbi kandilert, edhe ndrit mbë gjith' ata që janë ndë shtëpit. ¹⁶ Kështu letë ndritnjë drita juaj përpara njerëzvet, që të shohënë punëtë t'uaj të-mira, e të lavdurojn' Atinë t'uaj që është ndë qiejt.

¹⁷ Mos kujtoni se erdha të prish nomnë a profitëritë; nuk' erdha të prish, po të mbush. ¹⁸ Sepse me të-vërtetë po u them juve, gjersa të shkonjë qielli edhe dheu, një jotë a një pikë nukë dotë shkonjë nga nomi, gjersa të bënenë të-gjiitha. ¹⁹ Ay pra që të zgjithnjë një nga këto porosit' e vogëla, edhe të mësonjë kështu njerëzitë, i-vogëlë dotë quhetë ndë mbretërit të qiejvet; po ay që të bënjë e të mësonjë, ky dotë quhetë i-math ndë mbretërit të qiejvet. ²⁰ Sepse po u them juve, se ndë mos tepëroftë drejtëria juaj më tepërë se **ajo** e shkronjësvet edhe e Farisenjvet, nukë dotë hyni ndë mbretërit të qiejvet.

²¹ Kini dëgjuarë se u është thënë të moçimëvet, "Mos vraç", edhe ay që të vrasë dotë jetë fajtuar ndë gjyqt. ²² Po unë po u them juve, se kushdo që zëmëronetë mbë kot kundrë vëllajt të ti, dotë jetë fajtuar ndë gjyqt; edhe ay që t'i thotë të vëllat, Rraka, dotë jetë fajtuar ndë bashkëndënjjet; edhe ay që t'i thotë, i-marrë, dotë jetë fajtuar për ndë gjeenët të zjarit. ²³ Ndë prufsh pra dhurëtinë t'ënde ndë theroret, edhe atje kujtonesh, se yt vëlla diç ka kundrë teje, ²⁴ Ler' atje dhurëtinë t'ënde përpara theroresë, edhe shko e paqtohu më përpara me t'ët vëlla, edhe atëhere si të vish bjerë dhurëtinë t'ënde. ²⁵ Ndrequ shpejt me kundrë-gjyqësinë t'ënt, gjersa të jesh mb'udhë bashkë me atë; se mos të apë kundrë-gjyqësi ndë dorët të gjyqtarit edhe gjyqtari të ep ndë dorët të shërbëtorit, e hidhesh ndë burg. ²⁶ Me të vërtetë po të them tyj, Nukë dotë dalç andej, gjersa të paguanjsh asprën' e fuçime.

²⁷ Kini dëgjuarë se u është thënë (të moçimëvet), "Mos kurvëronjç". ²⁸ Po unë po u them juve, se kushdo që vë re grua me dëshërim, e ka kurvëruar' atë ndë zëmërët të ti. ²⁹ Edhe ndë skandalistë syri yt i-djathtë, nxir-e atë e hidhe prej teje; sepse është më mirë për ty të humbasë një nga copat' e trupit t'ënt, edhe të mos hidhetë tërë trupi yt ndë gjeenët. ³⁰ Edhe ndë të skandalistë dora jote e-djathtë, pre-e atë, edhe hidhe prej teje, sepse është më mirë për ty të humbasë një nga copat' e trupit t'ënt, edhe të mos hidhetë tërë trupi yt ndë gjeenët.

³¹ Edhe është thënë, se ay që të lëshonjë gruan' e ti, let'i apë asaj kartën' e ndarjesë. ³² Po unë po u them juve, se ay që të lëshonjë gruan' e ti, veç për fjalë kurvërie, e bën atë të kurvëronjë; edhe ay që të marrë grua të ndarë kurvëron. ³³ Përsëri kini dëgjuarë se u është thënë të moçimëvet, Mos bënç be mbë të rrem, po t'i apç Zotit të-betuariat' e-tua. ³⁴ Po unë po u them juve, të mos bëni be fare; as për qiellinë, sepse është fron' i Perëndisë; ³⁵ As për dhenë; sepse është vëndi që vë këmbët' e tia; as për Jerusalemë, sepse është qytet i mbretit të-math; ³⁶ As për kryetë t'ënt të mos bënç be, sepse nukë munt të bënç një qime të-bardhë a të-zezë. ³⁷ Po letë jetë fjala juaj, Po, po; Jo, jo; sepse e-tepëra e këtyreve është nga i-ligu.

³⁸ Kini dëgjuarë se është thënë, "Sy ndë vëntt të syrit, edhe dhëmp ndë vëntt të dhëmbit". ³⁹ Po unë po u them juve, të mos i qëndroni kundrë të-ligut; po ay që të të bjerë ty një shuplakë ndë nofullët t'ënde të-djathtë, kthe-i ati edhe tjetrënë. ⁴⁰ Edhe ay që do të gjykonetë me ty, e të marrë këmishënë t'ënde, lër'i ati edhe rrobënë; ⁴¹ Edhe ay që të marrë ty angari një mil, ecë bashkë me atë dy. ⁴² Ep-i ati që lypën prej teje; edhe mos e kthe faqenë mbë n'anë prej ati që do të huhetë prej teje.

⁴³ Kini dëgjuarë se është thënë, "Të duash të afërminë t'ënt", edhe t'i kesh mëri armikut t'ënt. ⁴⁴ Po unë po u them juve, Doni armiqtë t'uaj, bekoni ata që u mallëkonjë në juve, bëni mirë atyre që u kanë mëri juve, edhe fali për ata që u bëjnë keq e u ndjekënë juve; ⁴⁵ Që të bëhi bij të Atit t'uaj që është ndë qiejt, sepse ay bën djellin' e ti të lintnjë mbi të-liq e mbi të-mirë, edhe lëshon shinë mbi të-drejt' e mbi të-shtrëmbërë. ⁴⁶ Sepse ndë daçi ata që u duanë juve, ç'far page kini? a nukë bëjnë këtë edhe kumerqarëtë? ⁴⁷ Edhe ndë përshëndofshi vetëmë vëllezëritë t'uaj, ç'më tepërë bëni? a nukë bëjnë kështu edhe kumerqarëtë? ⁴⁸ Bëhi pra ju të-sosurë sikundër Ati j-uaj që është ndë qiejt është i-sosurë.

Krye 6

¹ Shikoni mos bëni eleimosinënë t'uaj përpara njerëzet, që të shiheni nga ata; ndë mos, nukë keni pagë për anë Atit t'uaj që është ndë qiejt. ² Kur të bënç pra eleimosinënë, mos vër-shëlënjç përpara teje, sikundër bëjnë ipokritëritë ndëpër sinagogjit e ndëpër udhët, që të lavduronenë nga njerëzitë; me të vërtetë po u them juve, se **ata** e kanë **marrë** pagën' e tyre. ³ Po ti kur të bënç eleimosinënë, letë mos e marrë vesh e-mëngjëra jote se ç'bën e-djathta jote; ⁴ Që të jetë eleimosina jote fshehurazi; edhe yt' Atë që sheh fshehurazi, ay dotë t'a çpaganjë tyj faqeza.

⁵ Edhe kur të falesh, mos ij posi ipokritëritë; sepse **ata** duanë të falenë dyke ndënjurë ndëpër sinagogjit e ndëpër çipet të rrugëvet, që t'u dukenë njerëzet; me të-vërtetë po u them juve se **ata** e kanë **marrë** pagën e tyre. ⁶ Po ti, kur të falesh, hyrë ndë dhomët t'ënde, edhe mbyll derënë t'ënde, e i ufal t'yt Et që është ndë të-fshehëtë; edhe yt Atë që sheh fshehurazi, dotë t'a paguanjë tyj faqeza. ⁷ Edhe kur të faleni, mos thoni fjalë të-tepëra, posi gjindarëtë; sepse pandehnjënë, se me fjalët' e-shuma të tyre dotë dëgjonënë. ⁸ Mos u gjani pra atyre; sepse Ati juaj e di për ç'gjë kini nevojë, para se të lypni juve prej ati. ⁹ Po ju faluni kështu:

Ati ynë që je ndë qiejt, ushënjtëroftë emëri yt; ¹⁰ Arhtë mbretëria jote; ubëftë dashurimi yt, si ndë qiell, edhe mbë dhet; ¹¹ Bukënë t'ënë të-përditëshmen' ep-na neve sot; ¹² Edhe fal-na fajetë t'anë, sindëkur edhe neve u'a falimë fajtorëvet t'anë; ¹³ Edhe mos na shtjerë ndë ngasje, po shpëto-na nga i-ligu; sepse jotja është mbretëria e fuqia e lavdia ndë jetët **të jetëvet**, Amin.

¹⁴ Sepse ndë u'a falçi njerëzvet fajet' e atyre, dot' u'a falnjë edhe juve Ati juaj qiellori. ¹⁵ Po ndë mos u'a falçi njerëzvet fajet' e atyre, as Ati juaj nukë dotë falnjë fajetë t'uaj.

¹⁶ Edhe kur të agjëroni, mos bëhi të-vrëretë posi ipokritëritë; sepse **ata** prishnjënë fytyrat' e tyre, që të dukenë ndër njerëzit se agjëronjënë. Me të-vërtetë po u them juve, se **ata** e kanë **marrë** pagën' e tyre. ¹⁷ Po ti kur të agjëronç, lyej kryetë t'at, edhe laj fytyrënë t'ënde; ¹⁸ Që të mos dukesh ndër njerëzit se agjëron, po tek yt Atë, që është ndër të-fshehëtë; edhe yt Atë që sheh fshehurazi, dotë t'a ç'paganjë tyj faqeza.

¹⁹ Mos mblithni thesarë për vetëhenë t'uaj mbë dhet, ku krimbi edhe ndryshku i prish, edhe ku vjedhësit rëmojnë' edhe vjedhënë; ²⁰ Po mblithni thesarë për vetëhenë t'uaj ndër qiell, ku nuk' i prish as krimp as ndryshk, edhe ku vjedhësitë nukë rëmojnë' as vjedhënë. ²¹ Sepse tek është thesari juaj, atje dotë jetë edhe zëmëra juaj. ²² Kandil' i trupit është syri; ndë qoftë pra se syri yt është' i-kthjellëtë, gjithë trupi yt dotë jetë i-ndriçim; ²³ Po ndë qoftë se syri yt është' i-lik, gjithë trupi yt dotë jetë' i-errëtë. Ndë qoftë pra se drita që gjëndetë te ti është' errësirë, errësira sa **e-madhe dotë jetë?**

²⁴ Asnjë s'munt t'u shërbenjë dy zotërinjë; sepse a njërit dot'i ketë mëri, edhe tjetrinë dot'a dojë; a njërit dot'i ngjitetë prapa, edhe tjetritë dot'i kthenjë krahëtë. Nukë munt t'i shërbeni Perëndisë edhe Mammonajt. ²⁵ Përandaj po u them juve, Mos mendohi për jetënë t'uaj, ç'të hani a ç'të pini; as për trupinë t'uaj ç'të vishni; a nuk' është jeta më **e-nderçime** se ushqimi, edhe trupi se të-veshuritë? ²⁶ Vështroni shpest' e qiellit, se nukë mbledhënë ndër grunarë, edhe Ati juaj qiellori i ushqen; a nukë ndani ju më tepërë se ata? ²⁷ Po cili nga ju dyke pasurë kujdes munt të shtonjë një kut ndër shtatt të ti? ²⁸ Edhe ç'men-doni për të-veshuritë? Vështroni lulet' e arësë, si rritenë; as mundonenë, as dredhënë. ²⁹ Po u them juve, se as Sollomoni me gjithë lavdin' e ti nukë qe veshurë posi një nga këto. ³⁰ Po ndë qoftë se barin' e arësë, që sot është, e nesërë hidhetë ndër furrë, Perëndia e vesh kështu, nukë **dot'u veshnjë** juve shumë më tepërë, o besë-pakë? ³¹ Mos mentohi pra dyke thënë, ç'të hamë a ç'të pimë a ç'të veshimë? ³² Sepse gjithë këto i kërkojnë kombetë; sepse Ati juaj qiellori e di, se keni nevojë për gjithë këto. ³³ Po kërkonti më përpara mbretërin' e Perëndisë, edhe drejtërin' e ati; edhe këto të-gjitha dot'u shtonenë juve. ³⁴ Mos mendohi pra për të-nesërmenë; sepse e-nesërmenja dotë ketë mendim për punët' e saja; mjaft **është** mbë **çdo** ditë e-keqeja e saj.

Krye 7

¹ Mos gjykoni, që të mos gjykoneni; ² Sepse me ç'farë gjyqi gjykoni, dotë gjykoneni; edhe me ç'farë matësi matni, dot'u matetë **edhe** juve. ³ Edhe përse shikon lëmishtenë që është ndër syt të t'yt vëllaj, edhe tranë që është ndër syt t'ënt nuk' e ndjen? ⁴ A si dot'i thuash t'yt vëllaj, Letë nxjer lëmishtenë nga syri yt, edhe ja trari **tek është** ndër syt t'ënt? ⁵ Ipokrit, nxir më përpara tranë nga syri yt, edhe atëherë dotë shohç mirë të nxjerç lëmishtenë nga syri i t'yt vëllaj.

⁶ Mos u'a epni gjën' e shënjtëruarë qenvet; as mos hihtni margaritarëtë t'uaj përpara derravet, semos i shkëlajnën' ata me këmbët' e tyre, edhe **pastaj** kthenen' e u çqyenjën' **edhe** juve.

⁷ Lypni, edhe dot'u epetë juve; kërkonti edhe dotë gjeni; trokitni, edhe dot'u hapetë juve; ⁸ Sepse kushdo që lypën merr, edhe ay që kërkon gjen, edhe ati që trokollin dot'i hapetë. ⁹ A cili është' ay njeri nga ju, i-cili, ndë lypët i biri bukë, dot'i apë ati gur? ¹⁰ Edhe ndë lypët peshk, mos dot'i apë ati gjarpër? ¹¹ Ndë qoftë pra se ju që jeni të-liq dini t'u epni të-dhëna të mira bijvet t'uaj, sa më tepërë Ati juaj që është ndër qiejt dot'u apë të-mira atyre që lypëjnë nga ay? ¹² Gjithë sa të doni pra t'u bëjnë juve njerëzitë, kështu bëni edhe ju atyre; sepse ky është nomi edhe profitëritë.

¹³ Hyni ndëpër derët të-ngushtë; sepse e-gjerë **është** dera, edhe e-hapët' udha që shpie ndër humbjët, edhe shumë **veta** jan' ata që hyjnë ndëpër atë. ¹⁴ Sepse

e-ngushtë **është** dera, edhe e-shtrënguar' **është**' udha që shpie në jetët, edhe të-pakë jan' ata që e gjejn' atë.

¹⁵ Edhe ruhi nga profitërit' e-rrem, të-cilëtë vijnë te ju me të-veshura dhensh, po përbrenda janë ujq që rrëmbenjënë. ¹⁶ Nga pemët' e tyre dot'i njihni ata; mos mbledhënë rrush nga drizatë, a fiq nga murrizatë? ¹⁷ Kështu çdo dru i-mirë bën pemë të-mira; po drur' i-dobëtë bën pemë të-liga. ¹⁸ Drur' i-mirë s'munt të bënjë pemë të-liga, as drur' i dobëtë të bënjë pemë të-mira. ¹⁹ Çdo dru që s'bën pemë të-mirë pritëte e hidhetë në zjarr. ²⁰ Përandaj nga pemët' e atyre dot'i njihni ata. ²¹ Nukë dotë hynjë në mbretërit të qiejvet kushdo që më thotë, Zot, Zot; po ay që bën dashurim' e t'im Et që është në qiejt. ²² Shumë **veta** dotë më thonë nd'atë ditë, Zot, Zot, nukë profitepsmë mb'emërit t'ënt, edhe mb'emërit t'ënt nxuarmë djaj, edhe mb'emërit t'ënt bëmë shumë çudira? ²³ Po atëhere dot'u rrëfenj atyre, Se kurrë nuk' u kam njohurë juve; ikëni prej meje ju që keni punuarë paudhërinë.

²⁴ Kushdo pra që dëgjon këto fjalët' e mia, edhe i bën ato, dot'a përgjanj atë me një njeri të-mëncim që ndërtoj shtëpin' e ti mbi shkëmpt; ²⁵ Edhe zbriti shiu, e erdhë lumënjtë, e frynë erëratë, edhe upërpoqnë pas asaj shtëpie, po nuk' urrëzua; sepse ishte themelosurë mbi shkëmpt. ²⁶ Po kushdo që dëgjon këto fjalët' e mia, edhe nuk'i bën, dot'i gjanjë një njeriu të-marrë, që ndërtoj shtëpin' e ti mbi rërët; ²⁷ edhe sbriti shiu, e erdhë lumënjtë, e frynë erëratë, edhe upërpoqnë pas asaj shtëpie, edhe urrëzua; edhe të-rrëzuarit' e asaj ishte të-madh.

²⁸ Edhe Jisuj kur mbaroj këto fjalë, gjindja tmeroneshinë për mësimm' e ati.

²⁹ Sepse i mësonte ata si një që ka pushtet e jo si shkronjësitë.

Krye 8

¹ Edhe kur zbriti nga mali, i vanë prapa shumë gjindje.

² Edhe ja tek erdhi një i krromosur' e i ufal ati, dyke thënë, Zot, në daç, munt të më qëronjç. ³ Edhe Jisuj ngjati dorënë, edhe e preku dyke thënë, Dua, qërohu. Edhe për-një-herë i uqërua krroma. ⁴ Edhe Jisuj i thot' ati, Shiko mos i thuash ndonjëj; po shko e dëfte vetëhenë t'ënde te prifti; edhe shpierë dhurëtinë që ka urdhëruarë Moisiu për dëshmmim mb'ata.

⁵ Edhe Jisuj kur hyri në Kapernaum, i erdhi përënë një urdhër-qindës, dyke lutur' ati, e dyke thënë, ⁶ Zot, shërbëtori im dergjetë në shtëpit ulok, e mundonetë keq. ⁷ Edhe Jisuj i thot' ati, Unë dotë vinj e dot'a shëronj. ⁸ Edhe urdhër-qindësi upërgjeq e tha, Zot, nukë jam i-zoti të më hynjç ndënë strehët; po thuaj vetëmë një fjalë, edhe shërbëtori im dotë shëronetë. ⁹ Sepse edhe unë jam një njeri ndënë urdhërë; edhe i them këti, Shko, edhe shkon; edhe tjetërit, Eja, edhe vjen; edhe shërbëtorit t'im, Bëj këtë, edhe e bën. ¹⁰ Edhe Jisuj kur dëgjoj uçudit, e u tha atyre që i vininë prapa, Me të vërtetë u them juve, **se** as në Israil nukë kam gjeturë kaqë besë. ¹¹ Edhe po u them juve, se shumë dotë vijnë nga të-lindurit' e nga të-perënduarit' **e djellit**, edhe dotë rrinë bashkë me Avraaminë e me Isaakunë e me Jakovinë në mbretërit të qiejvet; ¹² Po të bijt' e mbretërisë dotë hidhenë nd'errësirët të-përjashtësme; atje dotë jetë të-qarët' e të-kërcëlliturit' e dhëmbëvet. ¹³ Edhe Jisuj i tha urdhërqindësit, Shko, edhe t'ubëftë sindëkur besove. Edhe shërbëtor' i ati ushërua që mb'atë herë.

¹⁴ Edhe Jisuj kur erdhi në shtëpit të Pjetrit, pa të vjehërrën' e ati që po dergjej ndër ethe. ¹⁵ Edhe e zuri atë prej dore, edhe e lanë ethetë; edhe **ajo** ungrit e u shërbente atyre.

¹⁶ Edhe si ungrys, i prun' ati shumë të-djallosurë; edhe **ay** nxori frymat' **e ndyra** me fjalë, edhe shëroj gjith' ata që kishinë keq; ¹⁷ Që të mbushetë ç'është thënë nga profiti Isai, që thotë, "Ay mori smundjetë t'ona, edhe mbajti lëngatatë **t'ona**".

¹⁸ Edhe Jisuj kur pa shumë gjindje rreth vetëhes' së ti, urdhëroj që të shkojnë përtej.

¹⁹ Edhe një shkronjës uafërua e i tha ati, Mësonjës, dotë vinj prapa teje kudo që të veç. ²⁰ Edhe Jisuj i thot' ati, Dhëpëratë kanë shtroftka, edhe shpest' e qiellit fole; po i bir' i njeriut s'ka ku të pëshitetnjë kryetë.

²¹ Pastaj një tjetërë nga nxënësit' e ati i thotë, Zot, lë-më përpara të vete të kllas ndë varr t'im atë. ²² Po Jisuj i tha ati, Eja pas meje, edhe lërë të-vdekuritë të kllasënë ndë varr të-vdekurit' e tyre.

²³ Edhe kur hyri ndë lundrët, i vanë pas nxënësit' e ati. ²⁴ Edhe ja tek ubë një tërmet i-math ndë dett, kaqë sa po mbulonej lundra nga valëtë; po ay flinte. ²⁵ Edhe nxënësit' e ati i erthnë përënë edhe e ngritnë atë, dyke thënë, Zot, shpëto-na, se po humbasëmë. ²⁶ Edhe ay u thot' atyre, Përse jeni frikacarë, o besë-pakë? Atëhere ungrit e qërtoj erërat' edhe detinë, edhe ubë bunacë e-madhe. ²⁷ Edhe njerëzitë çuditë-shinë, e thoshinë, Ç'farë njeriu është ky që edhe erërat' edhe deti e dëgjonjënë?

²⁸ Edhe ay kur erdhi mb'anët të-përtejme, ndë dhet të Gjergjesinëvet, i duallë përpara dy të-djallosurë, që dilninë nga varretë, fort të-egërë, kaqë sa s'munt të shkonte njeri nga ajo udhë. ²⁹ Edhe ja tek bëritnë dyke thënë, Ç'ke me ne edhe ti, o Jisu, i bir' i Perëndisë? erdhe këtu përpara kohësë që të na mundonjë? ³⁰ Edhe lark atyre ishte një tufë e madhe derrash dyke kulloturë. ³¹ Edhe djajtë i luteshin' ati, e i thoshinë, Ndë na nxjerç që këtej, lë-na të shkojmë ndë tufët të derravet. ³² Edhe ay u tha atyre, Shkoni. Edhe ata duallë e shkuanë ndë tufët të derravet; edhe ja gjithë tuf' e derravet tek udruh nga gremina ndë dett, edhe ngorthë ndë ujërat. ³³ Edhe barinjët iknë e erthnë ndë qytett, e dhanë zë për të-gjitha edhe për punët' e të-djallosurvet. ³⁴ Edhe ja gjithë qyteti tek dolli përpara Jisujt; edhe kur e pan' atë, i ulutnë ati të ikënjë nga sinorët e atyreve.

Krye 9

¹ Edhe ay si hyri ndë lundrët uhoth përtej, e erdhi ndë qytett të ti.

² Edhe ja tek i prunë një ulok të-dergjurë mbi shtrat; edhe Jisuj si pa besën' e atyre, i tha ulogut, Merr zëmërë, o bir; të janë falurë fajet' e tu. ³ Edhe ja ca nga shkronjësitë tek thanë me vetëhen' e tyre, se Ky po vllasfimis. ⁴ Edhe Jisuj si pa mendimet' e atyre, tha, Përse mendoni ju **punëra** të-liga ndë zëmërat' t'uaj?

⁵ Sepse ç'është më lehtë, të them, T'u-falnë fajet' e tu, apo të them, Ngreu e ecë?

⁶ Po që t'a dini se i bir' i nje-riut ka pushtet mbi dhet të falnjë faje, (atëhere i thot' ulogut), Ngreu, e merr mbë krahë shtratinë t'ënt, edhe ecë ndë shtëpit t'ënde.

⁷ Edhe ay ungrit edhe vate ndë shtëpit të ti. ⁸ Edhe gjindja, kur panë, uçuditnë, edhe lavdëruanë Perëndinë, që u dha njerëzet një të-këillë pushtet.

⁹ Edhe dyke shkuarë Jisuj andej, pa një njeri që thuhej Matthe, dyke ndënjurë ndë kumerqt; edhe i thotë, Eja pas meje. Edhe ay ungrit e vate pas ate. ¹⁰ Edhe tek po rrinte ndë mësallë ndë shtëpit, ja tek erthnë shumë kumerqarë e fajtorë, edhe rrininë bashkë me Jisunë edhe me nxënësit' e ati. ¹¹ Edhe farisenjtë kur panë, u thanë nxënëset t'ati, Përse mësonjësi juaj ha bashkë me kumerqarë e me fajtorë?

¹² Po Jisuj kur dëgjoj u tha atyre, Ata që janë të-shëndoshë s'kanë nevojë për shëronjës, po ata që kanë keq. ¹³ Edhe shkoni e mësoni ç'është, "Dua përdëllim, e jo kurban", sepse s'kam ardhurë të thërres të-drejtë, po fajtorë ndë pendim.

¹⁴ Atëhere vijnë tek ay nxënësit' e Joanit, e i thonë, Përse ne dhe Farisenjtë agjërojmë shumë, po nxënësit' e tu nuk' agjërojnë? ¹⁵ Edhe Jisuj u tha atyre, Mos muntnjë të mbajnë zi dasmorëtë, gjersa të jetë dhëndëri bashkë me ata? po kanë për të ardhurë dit, kur të merretë dhëndëri prej atyreve, edhe atëhere dot' agjëronjënë. ¹⁶ Edhe asndonjë nukë vë anërë pëlhure së-re mbi rrobë të-vjetërë;

sepse të-mbushurit' e asaj heq nga rroba, edhe të-grisuritë bënë të më të-keq.

¹⁷ Edhe as nukë vënë verë të-re ndë kacekë të-vjetërë; sepse ndë vëncinë, kacekëtë humbasënë; po vënë verë të-re ndë kacekë të-rinj, edhe **kështu** ruhenë të-dyja.

¹⁸ Tek po u fliste ay atyre këto, ja tek erdhi një i-parë, edhe i falej ati, dyke thënë, Se ime bijë vdiq tashti; po eja edhe vërë dorënë t'ënde mbi atë, edhe dotë rronjë.

¹⁹ Edhe Jisuj ungrit e vate prapa ati, bashkë me nxënësit' e ti.

²⁰ Edhe ja një grua që i rrihte gjak nga vetë-heja dy-mbë-dhjetë vjet, uafërua së-prapësmi, edh' e preku anën' e rrobës' s'ati. ²¹ Sepse thosh-te me vetëhen' e saj, Vetëmë ndë prekça rrobën' e ati, dotë shëronem. ²² Edhe Jisuj kur ukthye, e pa atë, tha, Kij zëmërë, o bijë; besa jote të shpëtoj. Edhe gruaja shpëtoj që mb'atë herë.

²³ Edhe Jisuj passi erdhi ndë shtëpit të të-parit, edhe pa ata që u bininë fyejvet edhe gjindjenë dyke bërë gjëmë, u thot' atyre, ²⁴ Ikëni; sepse vashëza s'ka vdekurë, po po fle. Po ata e përqeshnin' atë. ²⁵ Edhe gjindja si unxuar jashtë, hyri edhe e zuri prej dore; edhe vashëza ungrit. ²⁶ Edhe ky zë dolli ndëpër gjith'atë dhe.

²⁷ Edhe Jisuj dyke ikur' andej, i vanë prapa dy të-verbërë, dyke klithur' e dyke thënë, Përdëlle-na, o bir' i Dhavidhit. ²⁸ Edhe ay kur erdhi ndë shtëpit, erthnë përanë ati të-verbëritë, edhe Jisuj u thot' atyre, Besoni se munt t'a bënj këtë **unë**? Ata i thon' ati, Po, Zot. ²⁹ Atëhere preku syt' e atyreve, dyke thënë, Pas besësë s'uaj ubëftë mbë ju. ³⁰ Edhe uhapnë syt' e atyreve. Edhe Jisuj i porositi ata shtrënguarshim, dyke thënë, Shikoni mos marrë vesh njeri **këtë**. ³¹ Po ata posa duallnë dhanë zë për atë ndëpër gjith'atë dhe.

³² Edhe ata kur po dilinë, ja tek i prun' ati një njeri shurth të-djallosurë. ³³ Edhe djalli si unxuar, foli i-shurdhëri; edhe gjindja uçuditnë, dyke thënë, Se kurrë ndonjëherë nuk' është parë kështu ndë Israilit. ³⁴ Po Farisenjtë thoshinë, **se** Me anë të të-parit të djajvet nxjer djajtë.

³⁵ Edhe Jisuj shkonte për qark ndëpër gjithë qytetet e krye-fshatrat, dyke mësuarë ndëpër sinagogjit t'atyreve, edhe dyke shëruarë çdo smundje e çdo lëngatë ndë gjindjet. ³⁶ Edhe kur pa gjindjenë, i udhëmp për ata; sepse ishinë lodhur' e përndarë posi dhën që s'kanë bari. ³⁷ Atëhere utothë nxënësve të ti, Të-korrët' është të-shumë, po punëtorëtë janë të-pakë. ³⁸ Lut-j-uni pra të-zotit të të-korrit, që të nxjerrë punëtorë, për të korrët' e ti.

Krye 10

¹ Edhe si thirri të dy-mbë-dhjetë nxënësit' e ti, u dha atyre pushtet kundër frymave të-ndyra, që t'i nxjerrën' ato edhe të shëronjënë çdo sëmundje e çdo lëngatë.

² Edhe emërat' e të dy-mbë-dhjetë Apostojvet janë këta: i-pari Simoni që thuhetë Pjetër, edhe Andreu i vëllaj i ati; ³ Filippi, dhe Varthollomeu; Thomaj, edhe Matthe kumerqari; Jakovi i Allfeut, edhe Levveu që uquajt me pëmbiemërë Thadhde; ⁴ Simon Kananiti, edhe Judhë Iskarioti, i-cili edhe e trathëtoj atë.

⁵ Këta të dy-mbë-dhjetë dërgoj Jisuj, passi i porositi ata, dyke thënë, Nd'udhë gjindarësh mos shkoni, edhe ndë qytet Samaritanësh mos hyni; ⁶ po shkoni më tepërë ndëpër dhënt të-humbura të-shtëpis' s'Israilit. ⁷ Edhe dyke vaturë, lëçitni dyke thënë, Se uafërua mbretëri' e qiejvet. ⁸ Shëroni të-sëmurë, qëroni të-krromosurë, (ngjallni të-vdekurë), nxirni djaj; dhurëti muartë, dhurëti epni. ⁹ Mos kini ar, as ergjënt, as ramë ndëpër brezat t'uaj; ¹⁰ Mos **kini** trajstë mb'udhë, as dy rroba, as këpucë, as stap; sepse punëtori e vëjen ushqimn' e ti.

¹¹ Edhe mbë çdo qytet a krye-fshat që të hyni, vëzhgoni cili është i-vëjejturë nd'atë, edhe mbetuni atje gjersa të dilni. ¹² Edhe kur të hyni ndë shtëpit, përshëndet-e-ni atë. ¹³ Edhe ndë qoftë shtëpia e-vëjejturë, paqtimi juaj letë vinjë

mb'atë; po ndë mos qoftë e-vëjturë, paqtimi juaj letë kthenetë mbë ju. ¹⁴ Edhe ay që të mos u presë juve, as të mos dëgjonjë fjalëtë t'uaj, kur të dilni prej asaj shtëpie, a prej ati qyteti, shkuntni pluhurin' e këmbëvet t'uaj. ¹⁵ Me të-vërtetë po u them juve, se më i-duruarshim dotë jetë mundimi mbë dhet të Sodhomavet e të Gomorravet ndë ditët të gjyqit, se mb'atë qytet.

¹⁶ Ja tek po u dërgonj unë juve posi dhën ndë mest të ujqërvet; bëhi pra të-urtë posi gjerpënjtë, edhe të-butë posi pëllumbatë. ¹⁷ Edhe ruhi nga njerëzitë; sepse dot'u apënë juve ndër duar ndëpër bashkëndënjje, edhe dot' u rrahënë ndëpër sinagogjit të tyre; ¹⁸ Edhe dot' u nxjerrënë juve për punë t'ime përpara të-përve edhe përpara mbretërve, për dëshmim mb'ata edhe mbë kombet. ¹⁹ Po kur t'u apënë juve ndër duar, mos kini kujdes **se** qysh a **se** ç'dotë flisni. ²⁰ Sepse nukë jeni ju ata që flisni, po Frym' e Atit t'uaj që flet ndër ju. ²¹ Edhe vëllaj dotë apë në dorë të vëllanë për të vrarë, edhe i ati të birrë; edhe bijtë dotë ngrenë krye kundrë prindërvet e dot' i vra-sënë. ²² Edhe dot' u kenë mëri juve të-gjithë për emërinë t'im; edhe ay që të duronjë gjer në funt, ky dotë shpëtonjë. ²³ Po kur t'u ndjekënë juve ndë këtë qytet, ikëni mbë tjtatërinë; sepse me të-vërtetë po u them juve, **se** Nukë dot'i mbaroni qytetet' e Israilit, gjer sa të vinjë i bir' i njeriut.

²⁴ Nuk' është nxënësi përmbi mësonjësinë, as shërbëtori përmbi të zonë. ²⁵ Mjaft **është** për nxënësinë të bënëti si mësonjësi i ti, edhe shërbëtori si i zoti. Ndë qoftë se të zon' e shtëpisë e quajtnë Veellzevull, sa më shumë shtëpjakësit' e ti? ²⁶ Mos u keni frikë pra atyreve; sepse nukë ka gjë të-mbuluarë që nukë dotë sbulonetë; edhe **gjë** të-fshehurë që nukë dotë dihetë. ²⁷ Atë që po u them juve nd'errësitë, tho-e-ni ndë dritët, edhe atë që dëgjonj ndë veshit, lëçit-e-ni përmbi shtëpit. ²⁸ Edhe mos kini frikë nga ata që vrasënë trupinë, e shpirtinë s'munt t'a vrasënë; po kini frikë më shumë nga ay që munt të humbasë ndë gjehenë edhe shpirtinë edhe trupinë. ²⁹ Nukë shitenë dy zoq për **një** asprë? po një nga ata nukë dotë bjerë mbi dhet, pa urdhërin' e Atit t'uaj. ³⁰ Po juve edhe qimet' e krejt u janë të-numëruara. ³¹ Mos kini frikë pra; juve ndani nga shumë zoq. ³² Kushdo pra që të më rrëfenjë përpara njerëzet, edhe unë dot'a rrëfenj atë përpara t'im Eti që është ndë qiejt. ³³ Po kush të më mohonjë përpara njerëzet, dot'a mohonj edhe un' atë përpara t'im Eti që është ndë qiejt.

³⁴ Mos pandehni se kam ardhurë të vë paqtim mbi dhet; s'kam ardhurë të vë paqtim, po thikë; ³⁵ Sepse kam ardhurë të ndanj njerinë kundrë t'et, edhe bijënë kundrë s'ëmësë, edhe nusenë kundrë së vjehërrësë. ³⁶ Edhe armiqt' e njeriut **dotë jenë** shtëpjakësit' e ti. ³⁷ Ay që do t'an' a t'ëmënë më tepërë se mua, nuk' është i-vëjturë për mua; edhe ay që do bir a bijë më tepërë se mua, nuk' është i-vëjturë për mua. ³⁸ Edhe ay që nukë merr kryqin' e ti, e nukë vjen pas meje, nuk' është i-vëjturë për mua. ³⁹ Ay që gjeti jetën' e ti dot'a humbasë; edhe ay që të hu-mbasë jetën' e ti për punë t'ime dot'a gjenjë atë.

⁴⁰ Ay që pret juve, më ka priturë mua; edhe ay që më pret mua, ka pritur' atë që më ka dërguarë mua. ⁴¹ Ay që pret profit mb'emërë profiti, pagë profiti dotë marrë; edhe ay që pret të-drejtë mb'emërë të-drejtë, pagë të-drejtë dotë marrë. ⁴² Edhe ay që t'i apë vetëmë një kupë ujë të-ftohëtë ndonjëjt nga këta të-vegjëlitë mb'emërë nxënësi, me të-vërtetë po u them juve, se nukë dot' e humbasë pagën' e ti.

Krye 11

¹ Edhe Jisuj kur mbaroj dyke porositurë të dy-mbë-dhjetë nxënësit' e ti, iku andej, që të mësonjë e të lëçisnjë ndëpër qytetet t'atyre.

² Edhe Joani kur dëgjoj ndë burgt punërat' e Krishtit, dërgoj dy nga nxënësit' e ti, ³ e i tha ati, Ti je ay që ka për t'ardhurë, apo presimë tjtatëre? ⁴ Edhe Jisuj upërgjeq e u tha atyre, Shkonj e epni zë Joanit për ato që dëgjonj e shihni. ⁵ Të-verbërë

shohënë, e të-çalë ecëjnë; të-kromosurë qëronenë, edhe të-shurdhërë dëgjonjënë; të-vdekurë ngjallenë, e të-vobeqve u rrëfenet' Ungjilli. ⁶ Edhe i-lumurë është' ay që të mos skandalisetë mbë mua.

⁷ Edhe këta tek po shkoninë, Jisuj zuri t'i thotë gjindjesë për Joaninë, ç'dualhtë të vini re ndë shkretëtirët? kallam që tundetë nga era? ⁸ Po ç'dualhtë të shihni? njeri të-veshurë me roba të-buta? ja ata që kanë veshurë **roba** të-buta tek janë ndëpër shtëpirat të mbretërvet. ⁹ Po ç'dualhtë të shihni? profit? me të-vërtetë po u uthem juve, edhe më tepërë se profit; ¹⁰ Sepse ky është' ay për të-cilinë është shkruarë, "Ja unë tek dërgonj ëngjëllinë t'im përpara faqesë s'ate, i-cili dotë ndreqnjë udhënë t'ënde përpara teje". ¹¹ Me të-vërtetë po u them juve, se ndë mest t'atyreve që kanë lindurë prej grash nuk' është ngriturë **ndonjë** më i-math se Joan Pagëzori; po më i-vogëli ndë mbretërit të qiejvet është më i-math se ay. ¹² Edhe që nga ditt' e Joan Pagëzorit e gjer ndashti mbretëri' e qiejvet shtrëngonet' edhe shtrëngimtarët' e rrëmbejn' atë. ¹³ Sepse gjithë profitërit' edhe nomi profitepsnë gjer mbë ditët të Joanit. ¹⁴ Edhe ndë doni t'a prisni **këtë fjalë**, ay është' Iia, që kishte për të ardhurë. ¹⁵ Ay që ka veshë për të dëgjuarë, letë dëgjonjë. ¹⁶ Po me se t'a përgjanj këtë bres? u gjan çunavet të-vegjëlë që rrinë ndëpër tregjet, edhe u thërresënë shokëvet të tyre, e thonë, ¹⁷ I ramë fyellit për ju, edhe nukë kërcyetë; u bëmë vajë edhe nukë qatë. ¹⁸ Sepse erdhi Joani që as hante, as pinte; edhe thonë, **se** Ka djallinë. ¹⁹ Erdhi i Bir' i njeriut dyke ngrën' e dyke pirë, e thonë, Ja njeri hamës e verëpirës, mik i kumerqarëve e i fajtorëve. Edhe doli e-drejtë dituria nga bijt' e saj.

²⁰ Atëhere zuri të qërtionjë ata qytete, mbë të-cilët ubënë çudit' e-shuma t'ati, sepse nuk' upenduanë; ²¹ Mjerë ti Horazin, mjerë ti Vithsaida; sepse çuditë që janë bërë ndër ju, po t'ishinë bërë ndë Tyrë e ndë Sidhonë, që kur dot' ishinë penduarë ndë thes e ndë hi. ²² Veç po u them juve, **se** ndë Tyrë e ndë Sidhonë më i-duruarshim dotë jetë mundimi ndë ditët të gjyqit, se mbë ju. ²³ Edhe ti, Kapernaum, që je ngriturë lart gjer ndë qiellit, dotë zbreç gjer në hadht; sepse këto çudi që janë bërë te ti, po t'ishinë bërë ndë Sodhomat, dotë kishinë mbeturë gjer mbë ditët të-sotme. ²⁴ Veç po u them juve, se mbë dhet të Sodhomavet më i-duruarshim dotë jetë mundimi ndë ditët të gjyqit se mbë ty.

²⁵ Nd'atë kohë Jisuj upërgjeq e tha, Të lavduronj ty, o Atë, Zot' i qiellit edhe i dheut, se u'a fshehe këto **punë** të-diturvet e të-mëncimvet, edhe u'a sbulove ato foshnjavet. ²⁶ Po, o Atë, sepse kështu upëlqye përpara teje.

²⁷ Të-gjitha m'udhanë në dorë nga im Atë; edhe asndonjë nuk' e njeh Birinë, veç Ati; edhe as Atën' s'e njeh njeri, veç Biri edhe ay, të-cilit të dojë Biri t'j'a sbulonjë.

²⁸ Ejani tek unë gjithë sa jeni të-lodhur' e të-ngarkuarë, edhe unë dot' u prënj juve. ²⁹ Ngrini sgjedhënë t'ime mbi vetëhenë t'uaj, edhe mësoni prej meje; se jam i-butë edhe i-unjë të zëmëret; Edhe dotë gjeni të-prëjturë ndë shpirtërat t'uaj.

³⁰ Sepse sgjedha ime është' e-mirë, edhe barra ime është' e-lehtë.

Krye 12

¹ Nd'atë kohë Jisuj shkante ndëpër të-mbjellat një ditë të-shëtunë; edhe nxënësve të ti u erdhi uri, edhe zunë të çkoqinë kallinj, e të hanë. ² Edhe Farisenjtë kur panë i than' ati, Ja nxënësit' e tu tek bëjn' atë që nuk' është' e udhësë t'a bëjnë të-shëtunë. ³ Po ay u tha atyre, Nukë keni kënduarë ç'bëri Dhavidhi, kur i erdhi uri ati edhe atyre që ishinë bashkë me atë? ⁴ Qysh hyri ndë shtëpit të Perëndisë, edhe hëngri bukët' e parëvënjesë, të-cilatë nuk' ishte e udhësë t'i hante ay, as ata që ishinë bashkë me atë, po priftëritë vetëmë? ⁵ Apo nukë keni kënduarë ndë nomt, se të-shëtunatë priftëritë e prishnjënë të-shëtunënë ndë hieroret, edhe janë të-pafajm? ⁶ Edhe po u them juve, se këtu është një më i-math se hieroreja. ⁷ Edhe

t'a kishitë diturë ç'është, "Dua përdëllim, e jo kurban", nuk dot'i kishitë dënuarë të-pafajmitë. ⁸ Sepse i Bir' i njeriut është i zoti **edhe** i së-shëtunësë.

⁹ Edhe si iku andej, erdhi ndë sinagogjit t'atyre. ¹⁰ Edhe ja tek ishte një njeri që kishte dorënë të-tharë; edhe e pyetnë atë, dyke thënë, Nd'është' e udhësë të shëronjë njeriu të-shëtunë; që t'a përfllisnin' atë. ¹¹ Edhe ay u tha atyre, Cili njeri nga ju dotë jet' ay, që dotë ketë një dele, edhe ndë i rëntë kjo ndë gropë **ditën'** e-shëtunë, nukë dot'a zërë e t'a ngrerë atë? ¹² Sa **më tepërë** pra ndan njeriu nga delja! përاندaj është' e udhësë të bënëj mirë **njeriu** të-shëtunatë. ¹³ Atëhere i thotë njeriut, Shtri dorënë t'ënde. Edhe **ay** e shtriti, edhe ubë e-shëndoshë posi t'jatëra. ¹⁴ Po Farisenjtë duallë e bënë këshillë kundrë ati, që t'a prishnjënë.

¹⁵ Po Jisuj si e kupëtoj, iku andej; edhe vanë pas ati shumë gjindje, edhe i shëroj ata të-gjithë. ¹⁶ Edhe i porositi ata shtrënguarë të mos e dëftejn' atë; ¹⁷ Që të mbushetë ç'është thënë nga pofiti Isai, që thotë, ¹⁸ "Ja shërbëtori im që e sgjodha, i-dashuri im, që e pëlqeu shpirti im; dotë vë Frymënë t'ime mb'atë, edhe dotë dëftenjë gjyq mbë kombet. ¹⁹ Nukë dotë bënëj fjalë, as nukë dotë bërtasë; as nukë dotë dëgjonjë ndonjë zën' e ati ndëpër rrugat. ²⁰ Kallam të-shtypurë nukë dotë shqyenjë, edhe li që nxjer tym nukë do të shuanjë, gjersa të nxjerrë gjyqinë ndë mundje. ²¹ Edhe kombetë dotë shprenjë mb'emërit t'ati".

²² Atëhere i prunë ati një të-djallosurë, të-verbër' e të-shurdhërë; edhe e shëroj atë, kaqë sa i-verbëri edhe i-shurdhëri fliste edhe shihte. ²³ Edhe gjithë gjindja habiteshin' e thoshinë, Mos është ky i bir' i Dhavidhit? ²⁴ Po Farisenjtë kur dëgjuanë thanë, Ky nukë nxjer djajtë, veç me anë të Veellzevullit, të-parit të djajvet.

²⁵ Edhe Jisuj si njohu mendimet' e atyreve, u tha atyre, Çdo mbretëri ndë undaftë kundrë vetëhes' së saj, shkretonetë; edhe çdo qytet a shtëpi ndë undaftë kundrë vetëhes' së saj, nukë dotë qëndronjë. ²⁶ Edhe Satanaj ndë nxjertë Satananë, unda kundrë vetëhes' së ti; qysh pra dotë qëndronjë mbretëri' e ati? ²⁷ Edhe ndë qoftë se unë nxjer djajtë me anë të Veellzevullit, bijtë t'uaj me ç'anë i nxjerrënë? përاندaj ata dotë jenë gjyqtarët t'uaj. ²⁸ Po ndë qoftë se unë nxjer djajtë me anë të Frymës' së Perëndisë, pa fjalë arriti mbë ju mbretëri' e Perëndisë.

²⁹ A qysh munt të hynjë ndë shtëpit të të-fortit, e të rrëmbenjë enët' e ati, ndë mos lithtë më përpara të-forinë, edhe atëhere dot'a bënëj rrëmallë shtëpin' e ati? ³⁰ Ay që nuk' është bashkë me mua, është kundrë meje; edhe ay që nukë mbleth bashkë me mua, përndan. ³¹ Përاندaj u them juve, **se** çdo faj e çdo sharje dot' u ndjenetë njerëzvet; po sharja kundrë Frymës' **së-Shënjtëruarë** nukë dot' u ndjenetë njerëzvet. ³² Edhe ati që të thotë fjalë kundrë të Birit të njeriut, dot'i ndjenetë; po ati që të thotë fjalë kundrë Frymës' së-Shënjtëruarë, nukë dot' i ndjenetë as mbë këtë jetë, as mb'atë që vjen. ³³ A bëni drurinë të-mirë, edhe pemën' e ati të-mirë; a bëni drurinë të-lik, edhe pemën' e ati të-ligë; sepse druri njihetë nga pema. ³⁴ Të-pjellë nepërkash, qysh munt të flisni të-mira, dyke qënë të-liq? sepse goja flet nga tepëric' e zëmërsë. ³⁵ Njeriu i-mirë nxjer të-miratë nga thesar' i-mirë i zëmërsë; edhe njeriu i-lik nxjer të-liga nga thesar' i-lik. ³⁶ Edhe po u them juve, se çdo fjalë të-kotë ndë e folçinë njerëzitë, dot'u apënë fjalë për atë ndë ditët të gjyqit. ³⁷ Sepse nga fjalët' e tua dotë dalç i-drejtë, edhe nga fjalet' e tua dotë dënohesh.

³⁸ Atëhere upërgjëqnë ca nga shkronjësit' e nga Farisenjtë, dyke thënë, Mësonjë, duamë të shohëmë shënjë prej teje.

³⁹ Edhe ay upërgjëq, e u tha atyre, Bres i-lik edhe kurvar lypën shënjë; edhe shënjë nukë dot'i epetë ati, përveç shënjës' së profitit Jona. ⁴⁰ Sepse sindëkur Jonaj ishte ndë barkt të qitit tri dit e tri net, kështu dotë jetë edhe i Bir' i njeriut ndë zëmëretë të dheut tri dit e tri net. ⁴¹ Burra Ninevitë dotë ngjallenë **ndë ditët** të gjyqit bashkë me këtë bres, edhe dot'a gjykonjë për të-lik; sepse upenduanë ndë të-lëçiturit të Jonajt; edhe ja këtu **tek është** më tepërë se Jonaj. ⁴² Mbretësh' e

Anës' së Mesditësë dotë ngjalletë bashkë me këtë bres ndë **ditët** të gjyqit, edhe dot'a gjykonjë për të-lik; sepse erdhi nga anët' e fundit të dheut, që të dëgjonjë diturin' e Sollomonit; edhe ja këtu **tek është** më tepërë se Sollomoni.

⁴³ Edhe frym' e-ndyrë kur del nga njeriu shkon ndëpër vënde të-paujëshim, dyke kërkuarë të-prëjturë, e nukë gjen. ⁴⁴ Atëhere thotë, Letë kthenem ndë shtëpit t'ime, andej nga dolla. Edhe si vjen, e gjen **atë** të-zbrazetë, të-fshir' e të-stolisurë. ⁴⁵ Atëhere vete e merr me vetëhe shtatë fryma të-tjera më të-liga se vetëhen' e saj, edhe hyjn' e rrinë atje; edhe të-pastajmet' e ati njeriu bënenë më të-këqia se të-paratë. Kështu dotë jet' edhe mbë këtë bres të-lik.

⁴⁶ Edhe ay tek po ishte dyke folurë gjindjesë, ja e ëma edhe të vëllezërit' e ati tek po rrinë jashtë, e kërkoninë të flisninë me atë. ⁴⁷ Atëhere një **njeri** i tha ati, Ja jot' ëmë edhe t'ët vëllezër te po rrinë jashtë, e kërkonjë të flasënë me ty. ⁴⁸ Po ay upërgjeq e i tha ati që tha **këtë**, Cila është im' më, edhe cilët janë t'im vëllezër? ⁴⁹ Edhe shtriti dorën' e ti mbi nxënësit' e ti, e tha, Ja im' më edhe t'im vëllezër. ⁵⁰ Sepse kush të bënë dashurimin' e t'im Eti që është ndë qiejt, ay më është vëlla e motër' e mëmë.

Krye 13

¹ Edhe mb'atë ditë si dolli Jisuj nga shtëpia, rrinte përanë detit. ² Edhe umblothnë tek ay shumë gjindje, kaqë sa **ay** hyri ndë lundrët e rrinte; edhe gjithë gjindja rrinte buzë detit. ³ Edhe u foli atyre shumë me paravoli, dyke thënë, Ja mbjellësi tek dolli të mbjellë. ⁴ Edhe ay tek po mbillte, ca ranë përanë udhësë; edhe erthnë shpestë e i hëngrë të-gjitha. ⁵ Edhe të tjera ranë mbë gurishtet, tek s'kishte dhe shumë; edhe për-një-herë mbinë, sepse s'kishte dhe të-thellë; ⁶ Po kur lindi djelli, udoqnë, edhe passi nukë kishinë rrënjë, uthanë. ⁷ Edhe të-tjera ranë mbë drizat, edhe urritnë drizatë, e i mbytn' ato. ⁸ Edhe të-tjera ranë mbë dhe të-mirë; edhe epninë pemë, njëra një-qint, e tjetëra gjashtë-dhjetë, e tjetëra tri-dhjetë. ⁹ Kush ka veshë për të dëgjuarë letë dëgjonjë.

¹⁰ Edhe nxënësit' erthnë përan' e i than' ati, Përse u flet atyre me paravoli? ¹¹ Edhe ay upër-gjeq e u tha atyre, Sepse mbë ju është dhënë të merni vesh të-fshehurat' e mbretëris' së qiejvet, po mb'ata nuk është dhënë. ¹² Sepse ati që ka dot' i epetë **edhe më** edhe dotë tepëronjë; po ay që nukë ka, edhe ç'të ketë dotë merretë nga ay. ¹³ Përandaj u flas atyre me paravoli, sepse dyke parë nukë shohënë, edhe dyke dëgjuarë nukë dëgjojnë, as nukë kupëtojnë. ¹⁴ Edhe mbushetë mb'ata profiti' e Isaisë, që thotë, "Me të-dëgjuarë dotë dëgjoni, po nukë dotë merni vesh; edhe dyke parë dotë shihni, po nukë dotë kupëtoni. ¹⁵ Sepse utrash zëmër' e këti llauzi, edhe dëgjuanë rëndë me veshët' **e tyre**, edhe mbyllnë syt' e tyre, semos shohënë ndonjë herë me sytë, edhe dëgjojnë me veshëtë, edhe kupëtojnë me zëmërenë, edhe kthenenë, e i shëron ata." ¹⁶ Po juve u janë të-lumurë sytë, se shohënë; edhe veshëtë t'uaj, se dëgjojnë. ¹⁷ Sepse me të-vërtetë po u them juve, se shumë profitër edhe të-drejtë dëshëruanë të shohënë sa shihni **ju**, edhe nukë panë; edhe të dëgjojnë sa dëgjoni **ju**, edhe nukë dëgjuanë.

¹⁸ Ju pra dëgjoni paravolin' e mbjellësit. ¹⁹ Kujdo që dëgjon fjalën' e Perëndisë, edhe nuk' e kupëton, vjen i-ligu edhe rrëmben atë që është mbjellë ndë zëmëret t'ati; ky është **si** ajo **fara** që umbuall përan' udhësë. ²⁰ Edhe ç'umbuall mbë gurishtet, ky është' ay që dëgjon fjalënë, edhe për-një-herë e merr me gëzim; ²¹ Po s'ka rrënjë ndë vetëhet të ti, andaj është për pak kohë; sepse kur të bënetë shtrëngim a të-ndjekurë për fjalënë, për-një-herë skandalisetë. ²² Edhe ç'umbuall ndër drizat, ky është' ay që dëgjon fjalënë; po kujdesi i kësaj bote, edhe gënjimi i gjësë mbyl fjalënë, edhe bënetë i-papemshim. ²³ Edhe ç'u mbuall mbë dhet

të-mirë, ky është' ay që dëgjon fjalënë, edhe e kupëton; përandaj ay bije pemë, edhe bën njeri një-qint, edhe tjetëri gjashtë-dhjetë, e tjetëri tri-dhjetë.

²⁴ Një tjetërë paravoli u pruri atyre, dyke thënë, Mbretëri' e qiejvet gjan me një njeri që mbolli farë të-mirë nd'arët të ti; ²⁵ po tek flininë njerëzitë, erdhi armiku i ati, e mbolli egjëri ndë mest të grurit, edhe iku. ²⁶ Edhe kur mbiu bari e bëri pemë, atëhere uduk edhe egjëri. ²⁷ Edhe shërbëtorët' erthnë përënë të-zotit të shtëpisë, e i thanë, Zot, nukë mbolle **ti** farë të-mirë ndë arët t'ënde? nga doli pra egjëri? ²⁸ Po ay u tha atyre, Ndonjë njeri armik e ka bërë këtë. Edhe shërbëtorët' i than' ati, Do pra të vemi e t'a mbledhëm atë? ²⁹ Po ay tha, Jo; **sepse** dyke mbledhurë egjërinë, mos çkulni **edhe** grurëtë bashkë me atë. ³⁰ Lër-i-ni të rritenë të dy bashkë gjer mbë të-korrët edhe ndë kohët të të-korrit dot' u them korrësvet, Mblithni më përpara egjërinë, edhe e lithni dorëza, për të djegur' atë; po grurët' e mblithni ndë grunart t'im.

³¹ Një tjetërë paravoli u pruri atyre dyke thënë:

Mbretëri' e qiejvet gjan me një koqe sinapi, të-cilën' e mori një njeri edhe e mbolli nd'arët të ti; ³² Ajo është më e-vogëlë se gjithë faratë; po kur rritetë, është më e-madhe se lakratë, edhe bënëte dru, kaqë sa vijnë shpest' e qiellit e rrinë ndë degat t'ati.

³³ Një tjetërë paravoli u foli atyre.

Mbretëri' e qiejvet gjan me brumë, të-cilin' e mori një grua, edhe e fshehu ndë tri masa mjelli, gjersa umbrujt gjithë.

³⁴ Këto të-gjitha u'a foli Jisuj gjindjvet me paravolira, edhe pa paravoli nuk' u fliste atyre; ³⁵ Që të mbushetë ç'është thënë nga profiti që thotë, "Dotë hap gojëne t'ime me paravolira; dotë flas **gjërë** të-fshehura që kur është ngrehurë bota".

³⁶ Atëhere Jisuj la gjindjen' e erdhi ndë shtëpit, edhe nxënësit' e ati i erthnë përënë e i thanë, sgjith-na paravolin' e egjërit t'arësë. ³⁷ Edhe ay upërgjeq e u tha atyre:

Ay që mbjell farën' e-mirë është i Bir' i njeriut; ³⁸ edhe ara është bota; edhe far' e-mirë, këta janë të bijt' e mbretërisë; edhe egjëri janë të bijt' e të-ligut; ³⁹ Edhe armiku që mbolli ata, është djalli; edhe të-korrëtë është të-mbaruarët' e jetësë; edhe korrësitë janë ëngjëjtë. ⁴⁰ Sindëkur pra mblidhetë egjëri, edhe digjetë ndë zjarr, kështu dotë jetë mbë të-mbaruarët të kësaj jetë. ⁴¹ I Bir' i njeriut dotë dërgonjë ëngjëjt' e ti, edhe dotë mbledhënë nga mbretëri' e ati gjithë skan-dhalitë, edhe ata që punojnë paudhërinë; ⁴² Edhe dot'i hedhën ata ndë furrët të zjarrit; atje dotë jetë të-qarët' e të-kërcëlliturit' e dhëmbëvet. ⁴³ Atëhere të-drejtëtë dotë ndrirtjëne si djelli ndë mbretërit t'Atit të tyre. Ay që ka veshë për të dëgjuar letë dëgjonjë.

⁴⁴ Përsëri mbretëri' e qiejvet gjan më një thesar të-fshehurë nd'arët, të-cilinë kur e gjeti një njeri e fshehu; edhe nga gëzim' i ti vete e shet gjithë ç'ka, edhe ble atë arë.

⁴⁵ Përsëri, mbretëri' e qiejvet gjan më një njeri tregëtar, që kërkonte margaritare të-mirë; ⁴⁶ i-cili kur gjeti një margaritar shumë të-vjeturë, vate e shiti gjithë sa kishte, edhe e bleu atë.

⁴⁷ Përsëri, mbretëri' e qiejvet gjan me një rrjetë që uhoth ndë dett, e mblodhi çdo farë gjëje; ⁴⁸ Edhe si umbush, e nxuarrë atë ndë buzë të detit, edhe ndenjtn' e mblotnë të-miratë ndë enë, edhe të-ligat' i hothonë jashtë. ⁴⁹ Kështu dotë jetë mbë të të-mbaruarët të jetësë; dotë dalën' ëngjëjtë, e dotë ndajnë të-liqtë nga të-drejtëtë, ⁵⁰ Edhe dot' i hedhën' ata ndë furrët të zjarrit; atje dotë jetë të-qarët' e të-kërcëlliturit' e dhëmbëvet.

⁵¹ U thot atyre Jisuj, A i kupëtuatë këto të gjitha? I thon' ati, Po, Zot. ⁵² Edhe ay u tha atyre, Përandaj çdo shkronjëse që ka mësuarë punët' e mbretëris' së qiejvet gjan me një njeri zot-shtëpie, që nxjer nga thesar' i ti **gjërë** të-reja edhe të-vjetëra.

⁵³ Edhe Jisuj si mbaroj këto paravolira, iku andej. ⁵⁴ Edhe si erdhi ndë dhe të ti, i mësonte ata ndë sinagogjiti t'atyre, kaqë sa çuditeshin' ata e thoshinë, Nga **i erdhi** këti këjo dituri, e **këto** fuqira? ⁵⁵ A nuk' është ky i bir' i mjeshtërit? e ëm' e ati a nukë thuhetë Mariamë, edhe të vëllezërit' e ati Jakov, edhe Josi, edhe Simon, edhe Judhë? ⁵⁶ Edhe të motrat' e ati a nukë janë të-gjitha ndër ne? nga i **erthnë** këti pra këto të-gjitha? ⁵⁷ Edhe skandhaliseshinë mb'atë. Po Jisuj u tha atyre, Nuk' është profit i-panderçim, përveç nd'atdhet të ti e ndë shtëpit të ti. ⁵⁸ Edhe nukë bëri atje shumë çudira, për pa-besërin' e atyreve.

Krye 14

¹ Nd'atë kohë Irodhi katrurdhëratësi dëgjoj zërin' e Jisujt. ² Edhe u tha shërbëtorëve të ti, Ky është Joan Pagëzori; ay është ngjallurë nga të-vdekuritë, edhe përandaj punonenë çudira nga ay.

³ Sepse Irodhi zuri Joanë, edhe e lidhi, edhe e vuri ndë burg, për Irodhiadhënë gruan' e Filipit të vëllat; ⁴ Sepse Joani i thoshte ati, **se** nuk' është' e udhësë t'a kesh ti atë. ⁵ Edhe donte t'a vriste atë, po kishte frikë prej gjindjesë, sepse e kishinë për profit. ⁶ Edhe kur bënej të-fështuarët' e ditës' së të-lindurit të Irodhit, e bija e Irodhiadhësë lojti valle ndë mest, edhe i pëlqeu Irodhit. ⁷ Përandaj i uzotua asaj me be t'i apë ç'të lypte. ⁸ Edhe ajo, si umësua prej s'ëmësë, thotë, Ep-më kryet' e Joan Pagëzorit këtu mbi një talure. ⁹ Edhe mbretit i erdhi keq; po për betë, **që kishte bërë**, edhe për ata që ishinë ndenjurrë **ndë mësallët** bashkë me atë, urdhëroj t'i epetë. ¹⁰ Edhe dëgjoj e i preu kryetë Joanit ndë burgt. ¹¹ Edhe kryet' e ati upru mbë një talure, e i udha vashësë; edhe **ajo** j'a pruri s'ëmësë. ¹² Edhe erthnë nxënësit' e ati, e ngritnë trupinë, edhe e kallnë ndë varr; pastaj erthnë e i dhanë zë Jisujt.

¹³ Edhe Jisuj, kur dëgjoj, iku andej me lundrë mbë një vënt të-shkretë veçanë; edhe gjindja kur dëgjuanë i vanë prapa mbë këmbë nga qytetetë.

¹⁴ Edhe kur dolli (Jisuj), pa shumë gjindje, edhe i udhemp për ata, edhe shëroj të-sëmurët' e tyre.

¹⁵ Edhe si ungrys, i erthnë përënë nxënësit e ati, e i thanë, **se** Vëndi është' i-shkretë, edhe koha ndashti ka shkuarë; lësho gjindjenë, që të venë ndëpër krye-fshatrat të blenë të-ngrëna për vetëhen' e tyre. ¹⁶ Po Jisuj u tha atyre, Nukë kanë nevojë të venë; ep-u-ni ju atyre të hanë. ¹⁷ Edhe ata i thon' ati, Nukë kemi këtu veç pesë bukë edhe dy pishqë. ¹⁸ Edhe ay tha, Bi-m'i-ni mua ato këtu.

¹⁹ Edhe urdhëroj gjindjenë të rrijnë përmi barërat, edhe mori të pesë bukët' e të dy pishqetë, edhe ngriti sytë përpyetë ndë qiejt e bekoj; edhe passi i theu, u'a dha bukëtë nxënësve, edhe nxënësitë gjindjesë. ²⁰ Edhe hëngrrë të-gjithë e unginjnë; edhe ngritnë tepëricën' e copavet, dy-mbë-dhjetë kofinë plot. ²¹ Edhe ata që hëngrrë ishinë sindonja pesë mijë burra, veç gravet e çunavet.

²² Edhe për-një-herë (Jisuj) shtrëngoj nxënësit' e ti të hyjnë ndë lundrët, edhe të shkojnë përtej më përpara se ay, gjersa të lëshonjë gjin-djenë. ²³ Edhe si lëshoj gjindjenë, hipi ndë malt veçanë që të faletë; edhe si ungrys, ishte vetëm' atje.

²⁴ Edhe lundra ishte ndashti ndë mest të detit dyke përpyekurë nga valëtë; sepse era ishte kundrë. ²⁵ Edhe mbë të-katërtënë ruajtje të natësë Jisuj vate tek ata, dyke ecurë përmbi dett. ²⁶ Edhe nxënësitë kur e panë që po ecënte përmbi dett, utrëmpnë e thanë. Se është hije; edhe nga frika bërtitnë. ²⁷ Po Jisuj për-një-herë u foli atyre, dyke thënë, Kini zëmërë, unë jam, mos ufrikësoni. ²⁸ Edhe Pjetri i upërgej e tha, Zot, ndë je ti, urdhëro-më të vinj te ti mbi ujërat. ²⁹ Edhe ay tha, Eja. Edhe Pjetri sbriti nga lundra, e eci mbi ujërat, që të vinte te Jisuj. ³⁰ Po kur pa erënë të-fortë, ufrikësua; edhe si zuri të kridhetë, bërtiti, dyke thënë, Zot, shpëto-më.

³¹ Edhe Jisuj për-një-herë ngjati dorënë, e zuri, e i thotë, O besë-pak, përse qe me

dy mëndje? ³² Edhe **ata** si hynë ndë lundrët, pushoj era. ³³ Edhe **ata** që ishinë ndë lundrët erthnë e i ufalné ati, dyke thënë, Me të-vërtetë je bir Perëndie.

³⁴ Edhe si shkuanë përtej erthnë ndë dhët Gjennisaret. ³⁵ Edhe njerëzit' e ati vendi, kur e njohnë, dërguanë ndëpër gjith'ato anë edhe i prunë ati gjith' ata që kishinë keq. ³⁶ Edhe i luteshin' ati të preknjë në pëqin' e robës' s'ati vetëmë; edhe sa e preknë ushëruanë.

Krye 15

¹ Atëhere vijnë te Jisuj shkronjësit' edhe Farisenjtë nga Jerusalmi, e i thonë, ² Përse nxënësit' e tu shkelnjë në fjalënë që kanë lënë pleqtë? sepse s'lajnë duart' e tyre, kur hanë bukë? ³ Po ay upërgjeq e u tha atyre, Përse edhe ju shkelnë porosin' e Perëndisë për fjalëtë t'uaj të-mbetura gojë mbë gojë nga pleqtë. ⁴ Sepse Perëndia porositi, dyke thënë, "Ndero t'ët atë, e t'ët ëmë;" edhe, "Ay që flet keq për t'anë a për t'ëmënë letë vritetë". ⁵ Po ju thoni, Kush t'i thotë t'et a s'ëmësë, Se çdo e-mirë që të shohç prej meje **është** dhurëti, **është mjaft**, edhe munt të mos nderonjë t'an' at'ëmënë. ⁶ Edhe s'mbajtë porosin' e Perëndisë për fjalëtë t'uaj të-mbetura gojë mbë gojë. ⁷ Ipokritër, mirë profitepsi Isaia për ju, dyke thënë, ⁸ "Ky llaus (më afëronet me gojën' e ti, edhe) më nderon me buzëtë; po zëmër' e atyre është lark prej meje. ⁹ Edhe kot më nderojnë, dyke mësuarë mësime **që janë** porosira njerëzish". ¹⁰ Edhe si thirri gjindjenë, u tha, Dëgjoni edhe kupëtoni. ¹¹ Ç'hyn ndë gojë nukë ndyn njerinë, po ç'del nga goja, këjo e ndyn njerinë.

¹² Atëhere uafëruanë nxënësit' e ati, e i thanë, A e di se Farisenjtë kur dëgjuanë **këtë** fjalë uskandhalisë? ¹³ Edhe ay upërgjeq e tha, çdo bimë që nuk' e ka mbjellë im atë qiellori, dotë çkuletë. ¹⁴ Leni ata; se janë të-verbërë që u heqën' udhënë të-verbërve; edhe ndë qoftë se i-verbërë i heq udhënë të-verbëri, të dy dotë bien ndë gropët.

¹⁵ Edhe Pjetri upërgjeq e i tha ati, Dëfte-na këtë paravoli. ¹⁶ Edhe Jisuj tha, Edhe po pa mënt jeni ju? ¹⁷ Edhe nukë po kupëtoni, se çdo gjë që hyn ndë gojë s'bret ndë barkt, edhe nxiretë ndë të-dalurit? ¹⁸ Po ato që dalënë nga goja, dalënë nga zëmëra, edhe ato ndynë njerinë. ¹⁹ Sepse nga zëmëra dalënë mendime të-liq, vrasje, ndyrësira, kurvëria, vjedhje, dëshmime të-rem, vllasfimira. ²⁰ Këto jan ato që ndynë njerinë; po të-ngrënë të me duar të-palara nukë ndyn njerinë.

²¹ Edhe Jisuj si dolli andej, iku nd'anët të Tyrës' e të Sidhonësë. ²² Edhe ja një grua Hananeë tek dolli nga ata sinorë, e i thërriste dyke thënë, Përdëlle-më, o Zot, bir' i Dhavidhit; ime bijë mundonetë keq prej djallit. ²³ Po ay nuk' i upërgjeq asaj ndonjë fjalë. Edhe nxënësit' e ati erthnë për anë e i luteshinë, dyke thënë, Lësho-e atë, sepse po thërret prapa nesh. ²⁴ Po ay upërgjeq e tha, Nuk' udërguashë **ngjetiu**, veç te dhënt' e-humbura të shtëpis' së Israilit. ²⁵ Pastaj ajo erdhi e i falej ati, dyke thënë, Zot, ndih-më. ²⁶ Po ay upërgjeq e tha, Nuk' është mirë të-marrë **njeriu** bukën' e djemvet, e t'u'a hedhë këlyshëvet të qënvet. ²⁷ Edhe ajo tha, Po, Zot; po edhe këlyshët' e qënvet hanë nga thërrimetë që bjenë nga truvez' e zotërinjvet. ²⁸ Atëherë Jisuj upërgjeq e i tha asaj, O grua, besa jote është e-madhe; t'ubëftë si do. Edhe e bija ushërua që mb'atë herë.

²⁹ Edhe Jisuj iku andej, e erdhi për anë detit të Galilesë, edhe hipi ndë malt, e rrinte atje.

³⁰ Edhe erthnë tek ay shumë gjindje, që kishinë me vetëhe të-çalë, të-verbërë, të-shurdhërë, doracë, edhe shumë të-tjerë; edhe i hojnë për anë këmbëvet të Jisujt, edhe **ay** i shëroj ata; ³¹ Kaqë sa uçuditnë gjindja, kur panë të-shurdhërë të flasënë, doracë të-shëndoshurë, të-çalë të ecëjnë, edhe të-verbërë të shohënë; edhe lavduranë Perëndin' e Israilit.

³² Atëhere Jisuj thirri përanë nxënësit' e ti, e tha, Më dhëmbetë për gjindjenë, sepse kanë ndashti tri dit që mbesënë përanë meje, e s'kanë ç'të hanë; edhe nukë dua t'i lëshonj ata pa ngrënë, se mos gajasënë udhësë.

³³ Edhe nxënësit' e ati i thon' ati, Ku dotë na gjendenë **këtu** ndë shkretëtirët kaqë bukë, sa të ngingenë kaqë gjindje? ³⁴ Edhe Jisuj u tha atyre, Sa bukë keni? Edhe ata thanë, Shtatë, edhe pak pishqe të-vegjëlë. ³⁵ Edhe ay urdhëroj gjindjenë të unjenë përdhe. ³⁶ Edhe si mori të shtatë bukëtë edhe pishqetë, ufal ndersë, e i theu, e u'a dha nxënësve të ti, edhe nxënësitë gjindjesë. ³⁷ Edhe hëngrrë të-gjithë, e ungingjë; edhe ngritnë tepëricën' e copavet, shtatë shporta plot. ³⁸ Edhe ata që hëngrrë ishinë katër mijë burra, veç gravet e çunavet të-vegjëlë.

³⁹ Edhe si lëshoj gjindjenë, hyri ndë lundrët, edhe erdhi ndë sinorët të Magdhallasë.

Krye 16

¹ Edhe erthnë përanë Farisenjtë edhe Sadduqenjtë, edhe dyke ngar' atë kërkoninë t'u dëftente atyre shënjë nga qielli. ² Po ay upërgjeq e u tha atyre, Kur bënëte mbrëmje, thoni, **Dotë bënëte** koh' e-mirë; sepse qielli është i-kuq. ³ Edhe ndë mëngjest, Sot **dotë bënëte** koh' e ligë; sepse qielli është i-kuq e i-vrërëtë. Ipokritër, faqen' e qiellit dini t'a çquani, po shënjat' e kohëravet nukë muntni? ⁴ Bres i-lik edhe kurvar kërkon shënjë; edhe shënjë nukë dot'i epet' ati, përveç shënjës' së profitit Jona. Edhe i la e iku.

⁵ Edhe nxënësitë si erthnë përtej, harruanë të marrënë bukë. ⁶ Edhe Jisuj u tha atyre, Shikoni e ruhi me kujdes nga brumi i Farisenjvet e i Sadduqenjvet. ⁷ Edhe ata mendonëshinë më vetëhen' e tyre, dyke thënë, Se nukë muarmë bukë. ⁸ Edhe Jisuj si e kupëtoj, u tha atyre, C'mendohi me vetëhenë t'uaj, o besë-pakë, se nuk muartë bukë? ⁹ Edhe nukë po kupëtoni, as nukë mbani mënt të pesë bukët' e të pesë mijëvet, edhe sa kofinë muartë? ¹⁰ As të shtatë bukët' e të katër mijëvet, edhe sa shporta muartë? ¹¹ Qysh nukë kupëtoni se nuk' u thashë juve për bukë të ruhi nga brumi i Farisenjvet e i Sadduqenjvet? ¹² Atëhere e kupëtuanë, se nuk' u tha të ruhenë nga brum' i bukësë, po nga mësimi i Farisenjvet e i Sadduqenjvet.

¹³ Edhe Jisuj kur erdhi mb'anët të Qesaris' së Filipit, pyeste nxënësit' e ti, dyke thënë, Cili thonë njerëzitë se jam unë i Bir' i njeriut? ¹⁴ Edhe ata thanë, **Ca thonë, Se je** Joan Pagëzori; e të-tjerë Iliu; e të-tjerë Jeremia, a një nga profitëritë. ¹⁵ U thot' atyre, Po ju cili thoni se jam unë? ¹⁶ Edhe Simon Pjetri upërgjeq e tha, Ti je Krishti, i bir' i Perëndis' së-gjallë. ¹⁷ Edhe Jisuj upërgjeq e i tha, I-lumurë je ti, Simon bir' i Jonajt, sepse mish edhe gjak nukë t'a sbuloj ty **këtë**, po im Atë që është ndë qiejt. ¹⁸ Edhe unë po të them, Se ti je Pjetër, (**shkëmp**) edhe përmbi këtë shkëmp dotë ndërtonj kishënë t'ime; edhe dyert e hadhit nukë dotë kenë fuqi përmbi atë. ¹⁹ Edhe dotë t'ap ty kyçet' e mbretëris' së qiejvet; edhe ç'të lithç mbi dhet, dotë jetë lidhurë ndë qiejt; edhe ç'të s gjithç mbi dhet, dotë jetë sgjidhurë ndë qiejt. ²⁰ Atëhere porositi nxënësit' e ti të mos i thonë asnjëri, se ay është Jisu Krishti.

²¹ Që atëhere Jisuj zuri t'u dëftenjë nxënëset të ti, se duhetë të vejë ndë Jerusalem, edhe të pësonjë shumë nga pleqt' e nga kryepëritërit' e nga shkronjësitë, edhe të vritetë, edhe të-tretënë ditë të ngjalletë. ²² Atëhere Pjetri e mori **mbë nj'anë**, e zuri t'a qërtonjë, dyke thënë, Letë të dhëmbetë vetëheja jote, Zot; nukë dotë bënëte këjo te ti. ²³ Po ay ukthye e i tha Pjetrit, Ikë prej meje, Satana, se më je skandhall; sepse s'ke ndër mënt punët' e Perëndisë, po punët' e njerësve.

²⁴ Atëhere Jisuj u tha nxënësve të ti, Kush të dojë të vinjë prapa meje, letë mohonjë vetëhen' e ti, edhe letë ngrerë kryqin' e ti, edhe letë vinjë pas meje. ²⁵ Sepse ay që të dojë të shpëtonjë jetën' e ti, do t'a humbasë atë; edhe ay që të humbasë jetën' e ti për punë t'ime, do t'a gjenjë atë. ²⁶ Sepse ç'dobi ka njeriu, ndë

fitoftë tërë botënë, e të dëmtonjë shpirtin' e ti? apo ç'dotë apë njeriu për këmbyerje të shpirtit të ti? ²⁷ Sepse ka për t'ardhur' i Bir' i njeriut ndë lavdit t'Atit të ti bashkë me ëngjëjt' e ti; edhe atëhere dot'ja çpaganjë gjithë-si-cilit pas të-punuarit t'ati. ²⁸ Me të-vërtetë po u them juve, **se** janë ca nga ata që rrinë këtu, të-cilëtë nukë dotë ngjërrojënë vdekje, gjer sa të shohënë të Birin' e njeriut dyke ardhurë ndë mbretërit të ti.

Krye 17

¹ Edhe pas gjashtë ditsh Jisuj merr me vetëhe Pjetrin' edhe Jakovin' edhe Joaninë të vëllan' e ati, edhe i ngjit mbi një mal të-lartë veçanë. ² Edhe ndërroj fytyrënë përpara atyre; edhe faqeja e ati ndriti posi djelli, edhe rrobat' e ati ubënë të-bardha posi drita. ³ Edhe ja tek uduknë atyreve Moisiu edhe Iliu dyke folurë bashkë me atë. ⁴ Edhe Pjetri upërgjeq e i tha Jisujt, Zot, mirë është të jemi **ne** këtu; ndë daç; letë bëjmë këtu tri tenda, një për ty, e një për Moisinë, e një për Ilinë. ⁵ Edhe ay tek po ishte dyke folurë, ja tek i mbuloj ata një re e-ndriçime; edhe ja një zë nga reja tek thoshte, Ky është biri im i-dashuri, që e pëlqeva; atë dëgjoni. ⁶ Edhe nxënësitë kur dëgjuanë, ranë përmbys, edhe ufrikësuanë fort. ⁷ Po Jisuj erdhi përanë, e i zuri, edhe tha, Ngreuni, e mos ufrikësoni. ⁸ Edhe ata kur ngritnë syt' e tyre **përpyjetë**, nukë panë asndonjë, përveç Jisunë vetëmë.

⁹ Edhe tek sbritninë nga mali, Jisuj i porositi, dyke thënë, Mos i thoni asnjeriu se ç'patë, gjersa të ngjallet' i Bir' i njeriut nga të vdekuritë. ¹⁰ Edhe nxënësit' e ati e pyetnë, dyke thënë, Përse pra thonë shkronjësitë, se duhetë të vinjë më përpara Iliu? ¹¹ Edhe Jisuj upërgjeq e u tha atyre, Iliu vjen më përpara, edhe dotë vërë ndë vënt gjithë **punëratë**; ¹² Po unë po u them juve, se Iliu erdhi ndashti, edhe nuk' e njohnë, po i bënë ç'deshnë; kështu edhe i Bir' i njeriut ka për të pësuarë nga ata. ¹³ Atëhere e kupëtuanë nxënësitë, se u tha për Joan Pagëzorinë.

¹⁴ Edhe ata kur erthnë te gjindja, i erdhi përanë një njeri e i ra mbë gjunjë, dyke thënë, ¹⁵ Zot, përdëlle t'im bir, Sepse e zë lëngat' e hënësë, edhe heq keq; sepse shumë herë bje ndë zjarr, e shumë herë nd'ujë; ¹⁶ Edhe e shpura te nxënësit' e tu, po nukë muntnë t'a shëronjë. ¹⁷ Edhe Jisuj upërgjeq e tha, O bres i-pabesë edhe i-shtrëmbërë, gjer kur dotë jem bashkë me ju? gjer kur dot'u duronj juve? Bi-ma-ni mua atë këtu. ¹⁸ Edhe Jisuj e qërtoj atë, edhe djalli dolli nga ay, edhe djali ushërua që mb'atë herë.

¹⁹ Atëhere nxënësit' erthnë përanë Jisujt veçanë, e thanë, Përse neve nukë muntmë t'a nxjerm' atë? ²⁰ Edhe Jisuj u tha atyre, Për pabesërinë t'uaj; sepse me të-vërtetë po u them juve, Ndë paçi besë sa një koqe sinapi, dot'i thoni këti mali, Shko së-këtejmi atje, edhe dotë shkonjë, edhe nukë dotë jetë gjë që të mos muntni ju t'a bëni. ²¹ Edhe ky komp nukë del veç me të-falur' e me agjërim.

²² Edhe ata tek po silleshinë për qark ndë Galilet, Jisuj u tha atyre; I Bir' i njeriut dotë epetë ndër duart të njerësve; ²³ Edhe dot'a vrasën' atë, edhe të-tretënë ditë dotë ngjalletë. Edhe atyre u erdhi keq fort.

²⁴ Edhe kur erthnë ndë Kapernaum, erthnë përanë Pjetrit ata që merninë **pagesën'** e të dy dhrahmivet, edhe i thanë, A nukë paguan mëso-njësi juaj të dy dhrahmitë? ²⁵ Ay thotë, Po. Edhe kur hyri ndë shtëpit, Jisuj e priti, dyke thënë, Si të duketë, Simon? nga cilëtë marrënë pagesa a të-dhëna mbretërit' e dheut, nga bijt' e tyre, apo nga të-huajtë. ²⁶ Pjetri i thot' ati, Nga të huajtë. Jisuj i tha ati, Bijtë pra janë të-luarë. ²⁷ Po që të mos skandhalisim' ata, shko ndë dett, e hith një grep, edhe ngre peshkun' e-parë që të dalë, edhe si t'i hapç gojënë, dotë gjenjç një statir; merr-e, e ep-u'a atyre për mua edhe për ty.

Krye 18

¹ Nd'atë orë erthnë nxënësitë te Jisuj, e i thanë, Vallë cili është më i-math ndë mbretërit të qiejvet? ² Edhe Jisuj thirri përanë vetëhes' së ti një çun të-vogëlë, edhe e qëndroj atë ndë mest t'atyre, e tha, ³ Me të-vërtetë po u them juve, ndë mos ukthefshi, e të bëneni posi çunat' e vegjëlë, nukë dotë hyni ndë mbretërit të qiejvet; ⁴ Kush të përunjë pra vetëhen' e ti posi ky çun' i-vogëlë, ky është më i-math ndë mbretërit të qiejvet; ⁵ Edhe kush të presë një të-këfillë çun të-vogëlë mb'emërit t'im, më ka priturë mua. ⁶ Po kush të skandhalisnjë një nga këta të vegjëlitë që më mbesojnë, është më mirë për atë të varetë një gur mulliri mbi qafët t'ati, edhe të kredhetë ndë funt të detit.

⁷ Mjerë bota nga skandhalitë; sepse është nevojë të vinjënë skandhalitë; po mjerë ay njeri, prej të-cilit vjen skandhalia. ⁸ Edhe ndë të skandhalistë dora jote a këmba jote, pre-i, edhe hidh-i prej teje; është më mirë për ty të hynjë ndë jetët i-çalë a dorac, se të kesh dy duar a dy këmbë, e të hidhesh ndë zjarrt të-pasosurë. ⁹ Edhe ndë të skandhalistë syri yt, nxir-e atë, e hidh-e prej teje; më mirë është për ty të hynjë ndë jetët me një sy vetëmë, se të kesh dy sy, e të hidhesh ndë gjehenët të zjarrit.

¹⁰ Shikoni, mos bëni për asgjë një nga këta të-vegjëlitë; sepse po u them juve, se ëngjëjt' e tyre ndë qiejt shohënjë gjithënjë faqen' e t'im Eti që është ndë qiejt. ¹¹ Sepse i Bir' i njeriut erdhi të shpëtonjë të-humburinë. ¹² Ç'u duketë juve? ndë pastë ndonjë njeri një qint dhën, edhe t'i humbasë një nga ato, a nukë le të nëntë-dhjet' e nëntatë, e vete ndëpër malet të kërkonjë të-humburënjë? ¹³ Edhe ndë qoftë se e gjen, me të-vërtetë po u them juve, se gëzonetë më tepërë për atë se për të nëntë-dhjet' e nëntatë, që s'kanë humburë. ¹⁴ Kështu nuk është e-dashurë përpara Atit t'uaj që është ndë qiejt të humbasë një nga këta të vegjëlitë.

¹⁵ Edhe ndë të bëftë faj yt vëlla, shko edhe qërto-e ndë mest teje edhe t'ati vetëmë; ndë të dëgjoftë, e fitove t'ët vëlla; ¹⁶ Po ndë mos të dëgjoftë, merr me vetëhe edhe një a dy **veta**, që të qëndronjë çdo fjalë ndë gojë dy a tre dëshmitarëve. ¹⁷ Edhe ndë mos i dëgjoftë ata, thua-j'a **këtë** kishësë; edhe ndë mos e dëgjoftë edhe kishënë, **atëhere** ay letë jetë posi gjentari e kumerqari. ¹⁸ Me të-vërtetë po u them juve, ç'të lithni mbi dhet, dotë jenë lidhurë ndë qiellit; edhe ç'të sgjithni mbi dhet, dotë jenë sgjidhurë ndë qiellit. ¹⁹ Përsëri po u them juve, se ndë qofshinë mbi dhet dy **veta** nga ju mbë një fjalë, për çdo fare gjëje që të lypnjënë, dot'u bënet' atyre nga im Atë që është ndë qiejt. ²⁰ Sepse ku të jenë dy a tre **veta** mbledhurë mb'emërit t'im, atje jam **edhe unë** ndë mest t'atyre.

²¹ Atëhere i erdhi përanë Pjetri, e tha, Zot, sa herë të më fëjenjë im vëlla, edhe t'j'a fal ati? gjer mbë shtatë herë? ²² Jisuj i thot ati, Nukë të them, gjer mbë shtatë herë, po gjer mbë shtatë-dhjetë herë **nga** shtatë. ²³ Përandaj mbretëri' e qiejvet gjau me një njeri mbret, që desh i të shohë llogari, me shërbëtorët' e ti. ²⁴ Edhe kur zuri të shohë llogari, i prunë një detuar që i kishte detyrë dhjetë mijë tallanda. ²⁵ Edhe **ay** passi nukë kishte t'i lanjë, i zoti urdhëroj të shitet' ay, edhe gruj' e ati, edhe të bijtë, edhe gjithë ç'kishte, edhe të lahetë **detyra**. ²⁶ Po shërbëtori i ra ndër këmbë, e i lutej, dyke thënë, Zot, bënu zëmërgjerë mbë mua, edhe dotë t'i lanj të-gjitha. ²⁷ Edhe të zott si i udhëmp për atë shërbëtuar, e lëshoj, edhe j'a la detyrënë. ²⁸ Po ay shërbëtuar si doli, gjeti një nga shokët' e ti shërbëtorë që i kishte detyrë ati një qint dinare; edhe si e zuri, e mbyste, dyke thënë, Laj-më ç'detyrë më ke. ²⁹ **Atëhere** pra shoku i ti shërbëtuar i ra ndër këmbë, e i lutej, dyke thënë, Bënu zëmërgjerë mbë mua, edhe dotë t'i lanj të-gjitha. ³⁰ Edhe ay nukë donte, po shkoj edhe e vuri ndë burk, gjersa t'i lante detyrënë. ³¹ Edhe shokët' e ti shërbëtorë, kur panë se ç'ubë, u helmuanë fort; edhe erthnë e i rrëfyanë të zott

gjithë sa ubënë. ³² Atëhere i zoti e thirri përanë, e i tha, Shërbëtuar i-lik, gjith' atë detyrë t'a lashë ty, sepse m'ulute; ³³ Nukë duhej edhe ti t'a përdëllenje shoknë t'ënt shërbëtuar, sindëkur të përdëlleva edhe unë ty? ³⁴ Edhe i zoti uzemërua, edhe e dha ndër duart t'atyre që mundojnë, gjer sa të lanjë gjithë detyrënë që i kishte ati. ³⁵ Kështu edhe im Atë qjellori dot' u'a bënë juve, ndë mos u'a falçi prej zëmëresë s'ujaj gjithë-si-cili të vëllat të ti fajet' e atyre.

Krye 19

¹ Edhe Jisuj kur mbaroj këto fjalë, ungrit nga Galilea, edhe erdhi ndë sinorët të Judhesë, përtej Jordhanit; ² Edhe i vanë pas ati shumë gjindje; edhe i shëroj ata atje.

³ Edhe erthnë tek ay Farisenjtë dyke ngarë atë, e dyke thënë ati, A është e udhësë njeriu të lëshonjë gruan' e ti për çdo farë ngaje? ⁴ Edhe ay upërgjiq e u tha atyre, Nukë keni kënduarë, se ay që bëri ata që ndë kryet të herësë, mashkull edhe femërë i bëri ata, edhe tha, ⁵ "Për këtë **punë** njeriu dotë lerë t'an' e t'ëmënë, edhe dotë ngjitetë pas gruas' së ti, edhe të dy dotë jenë një mish?" kaqë sa nukë janë më dy, po një mish. ⁶ Atë pra që Perëndia e bëri par, njeri letë mos e ndanjë.

⁷ I thon' ati, Përse pra Moisiu ka porositurë t'i apë **njeriu gruasë** kartën' e ndarjesë, edhe t'a lëshonjë? ⁸ U thot' atyre, Sepse Moisiu për zëmër-ashpërimnë t'uaj u dha juve lejë të lëshoni gratë t'uaj; po ndë kryet të herësë s'ka qenë kështu. ⁹ Edhe po u them juve, se ay që të lëshonjë gruan' e ti, përveç për punë kurvërie, edhe të martonetë me tjtatërë, kurvëron; edhe ay që të martonetë me grua të-lëshuarë, kurvëron.

¹⁰ Nxënësit' e ti i thonë, Ndë qoftë kështu pun' e njeriut me gruanë, nuk' është mirë të martonetë. ¹¹ Edhe ay u thot' atyre, Nukë munt t'a presënë këtë fjalë të-gjithë, po atyreve që u është dhënë. ¹² Sepse ka të-dredhurë që kanë lindurë kështu që nga barku i mëmësë; edhe ka të-dredhurë që udrothnë nga njerëzitë; edhe ka të-dredhurë që drothnë vetëhen' e tyre për mbretërin' e qiejvet. Ay që munt t'a presë **këtë** let'a presë.

¹³ Atëhere i uprun' ati ca çuna të-vegjëlë, që të vinte duartë mbi ata, e t'i bekonte; edhe nxënësitë i qërtuanë. ¹⁴ Po Jisuj tha, Lini çunat' e-vegjëlë, edhe mos i ndaloni të vijnë tek unë; sepse e të-këllilëvet është mbretëri' e qiejvet. ¹⁵ Edhe si vuri duartë mbi ata, iku andej.

¹⁶ Edhe ja tek i erdhi përanë një **njeri**, e i tha, Mësonjësi i-mirë, ç'të-mirë të bënë qëtë kem jetë të pasosurë? ¹⁷ Edhe ay i tha, ç'më thua i-mirë? Asndonjë s'është i-mirë veç një Perëndia. Po ndë do të hynjë ndë jetët, ruaj porositë. ¹⁸ I thot' ati, Cilatë? Edhe Jisuj i tha, "Mos vraç; mos kurvërojsh; mos vjethç; mos apç dëshmim të-rrem; ¹⁹ Ndero të t'at' e t'ët ëmë;" edhe "Të duash të-afërminë t'ënt posi vetëhenë t'ënde." ²⁰ Djaloshi i thot' ati, Të-gjitha këto i kam ruajturë që mbë të-rit t'im; po ç'më mbetet më? ²¹ Jisuj i tha ati; Ndë do të bënesh i-sosurë, shko e shit gjënë t'ënde, edhe ep-u'a të-vobeqvet; edhe dotë kesh thesar ndë qiell, edhe eja, e ngjit-m'u pas. ²² Po djaloshi kur dëgjoj këtë fjalë, iku i-helmuarë, sepse kishte shumë gjë.

²³ Edhe Jisuj u tha nxënësve të ti, Me të-vërtetë po u them juve, se **njeriu** i-pasurë mezi dotë hynjë ndë mbretërit të qiejvet. ²⁴ Edhe përsëri po u them juve, Më kollaj është të shkonjë kamilla ndëpër vrimët të gjëlpërsësë, se të hynjë i-pasuri ndë mbretërit të Perëndisë. ²⁵ Edhe nxënësit' e ti, kur dëgjuanë, tmeroneshinë fort, e thoshinë, Vallë cili munt të shpëtonjë? ²⁶ Po Jisuj shtyri sytë **mb'ata** e u tha atyre, Te njerëzitë këjo është **punë** që s'munt të **bënetë**, po te Perëndia të-gjitha janë të-mundura.

²⁷ Atëhere upërgjeq Pjetri e i tha ati, Ja ne tek lamë të-gjitha, edhe erthmë prapa teje; vallë ç'dotë jetë mbë ne? ²⁸ Edhe Jisuj u tha atyre, Me të-vërtetë po u

them juve, se ju që më erhtë pas, ndë krijesët të-re, kur të rrijë i Bir' i njeriut mbi front të lavdis së ti, dotë rrini edhe ju mbi dy-mbë-dhjetë frone dyke gjykuarë të dy-mbë-dhjetë farat' e Israilit. ²⁹ Edhe kushdo që la shtëpi, a vëllezër, a motëra, a atë, a mëmë, a grua, a bij, a ara, për **punë** t'emërit t'im, dotë marrë një qint për një, edhe dotë trashëgonjë jetë të-pasosurë. ³⁰ Po shumë të-parë dotë jenë të-prapësm, edhe të-prapësm të-parë.

Krye 20

¹ Sepse mbretëri' e qiejvet gjan me **një** njeri zot shtëpie, i-cili dolli që me natë të pajtonjë punëtorë për veshtin' e ti; ² Edhe si pajto punëtorët nga një dinar ndë ditët, i dërgoj ndë veshtët të ti. ³ Pastaj dolli ndaj të-tretënë orë, e pa të-tjerë dyke ndënjurë ndë trekt pa punë. ⁴ U thot' edhe atyre, Shkoni edhe ju ndë veshtët, edhe dot'u ap ç'të jet' e udhësë. Edhe ata vanë. ⁵ Përsëri dolli ndaj të-gjashtëtën' edhe të-nëntëtën' orë, edhe bëri po ashtu. ⁶ Edhe si dolli ndaj të-një-mbë-dhjetëtën' orë, gjeti të-tjerë dyke ndënjurë pa punë; u thot' edhe atyre, Përse rrini këtu tërë ditënë pa punë? ⁷ I thon' ati, Sepse asndonjë s'na pajtoj. U thot' atyre, Shkoni edhe ju ndë veshtët, edhe dotë merni ç'të jet' e udhësë. ⁸ Edhe si u ngrys, i zot' i veshtit i thotë kujdestarit të ti, Thirrë punëtorët, edhe laj-u pagënë atyre, dyke zënë nga të-prapësmi të gjer mbë të parët. ⁹ Edhe erthnë ata **që ishinë pajtuarë** ndaj të-një-mbë-dhjetëtënë orë, edhe muarnë nga një dinar. ¹⁰ Edhe kur erthnë të-parët, pandehën se dotë marrënë më shumë; po edhe ata muarnë nga një dinar. ¹¹ Edhe si muarnë, qaheshinë mbë të zon' e shtëpisë, dyke thënë, ¹² Se këta të-prapësmi të bënë një orë, edhe i bëre si-një-një me ne që mbajtmë të-rëndit' e ditës' edhe vapënë. ¹³ Po ay upërgjeq e i tha njerit nga ata, Mik, nukë të bënë keq; a nukë bëre fjalë me mua një dinar? ¹⁴ Merr t'ëndinë edhe ikë; edhe këti të-prapësmi dot'i ap si edhe ty; ¹⁵ Apo s'munt unë të bënë ç'të dua ndë punët t'ime? apo syri yt është i-lik, sepse unë jam i-mirë? ¹⁶ Kështu dotë jenë të-prapësmi të-parë, edhe të-parët të prapësm; sepse shumë **veta** janë të-thirrurë, po të-pakë të-sgjedhurë.

¹⁷ Edhe Jisuj dyke hipurë ndë Jerusalem, mori me vetëhe të dy-mbë-dhjetë nxënësitë mbë nj'anë mb'udhë, edhe u tha atyre, ¹⁸ Ja tek po hipëjmë ndë Jerusalem, edhe i Bir i njeriut dot' epetë ndë duart të krye-priftëret edhe të shkronjësvet; edhe dot'a dënonjë në vdekje; ¹⁹ Edhe dot'a apënë ndë duart të kombevet që t'a përqeshnjën' e t'a rrahën' e t'a kryqëzonjënë; edhe të-tretënë ditë dotë ngjalletë.

²⁰ Atëhere i erdhi përanë e ëm' e të bijvet të Zevedheut bashkë me të bijtë, dyke luturë, e dyke lypurë një gjë nga ay. ²¹ Edhe ay i tha asaj, Ç'do? **Ajo** i thot' ati, Thuaj të rrinë këta të dy bijt' e mi, njeri mbë të-djathtët' ënt, e njeri mbë të-mëngjërët, ndë mbretërit t'ënde. ²² Po Jisuj upërgjeq e tha, Nukë dini se ç'lypni; muntni të pini kupënë, që dotë pi unë, edhe të pagëzoneni me pagëziminë që dotë pagëzonem unë? **Ata** i thon' ati, Muntmë. ²³ Edhe **ay** u thot' atyre, Kupënë t'ime dot'a pini, edhe me pagëziminë që pagëzonem unë dotë pagëzoneni; po të rrini mbë të-djathtët' t'im edhe mbë të-mëngjërët t'im, nuk' është në dorët t'ime t'a ap, po dot'u epet' atyre që u është bërë gati nga im Atë.

²⁴ Edhe të dhjetëtë, kur dëgjuanë, uzëmëruanë për të dy vëllezëritë. ²⁵ Po Jisuj i thirri ata e tha, E dini se të-parët' e kombevet kanë pushtet mbi ata, edhe të-mëdhenjt' i urdhërojn' ata; ²⁶ Po kështu nukë dotë jetë ndër ju; po kush të dojë të bënet' i-math ndër ju, letë jetë shërbëtori juaj; ²⁷ Edhe nukë dotë dojë të jet' i-parë ndër ju, letë jetë shërbëtori juaj; ²⁸ Sikundrë i Bir' i njeriut nuk' erdhi që të shërbenetë, po që të shërbenjë, edhe t'apë jetën' e ti çpërblim për shumë **veta**.

²⁹ Edhe ata tek po dilninë nga Jerihoja, i vanë pas ati shumë gjindje. ³⁰ Edhe ja dy të-verbërë, që rrininë mb'udhët, kur dëgjuanë, se po shkante Jisuj, bërtitnë,

dyke thënë, Përdëlle-na, o Zot, bir' i Dhavidhit. ³¹ Edhe gjindja i qërtoj ata, që të pushoninë; po ata bërtitininë më fort, dyke thënë, Përdëlle-na, o Zot, bir' i Dhavidhit. ³² Edhe Jisuj qëndroj e i thirri ata, edhe tha, ç'doni t'u bënj juve? ³³ I thonë, Zot, të na hapenë sytë. ³⁴ Edhe Jisuj si i udhëmp **për ta**, preku syt' e atyre; edhe për-një-here uhapnë syt' e atyre, e vanë pas ati.

Krye 21

¹ Edhe kur uafëruanë ndë Jerusolim, edhe erthnë ndë Vithfagji ndaj malit të Ullinjvet, atëhere Jisuj dërgoj dy nxënës, ² dyke thënë atyre, Shkoni mb'atë fshat që është përkundruell jush; edhe për-një-here dotë gjeni një gomare lidhurë, edhe një pulisht bashkë me atë; sgjidh-i-ni e m'i bini. ³ Edhe ndë u thëntë gjë juve ndonjë **njeri**, t'i thoni, se Zoti ka nevojë për atë; edhe për-një-here dot'i dërgonj' ata.

⁴ Edhe gjithë këjo ubë, që të mbushetë ç'është thënë nga profiti, ⁵ që thotë, "Thoni bijësë Sionë; Ja mbreti yt tek po të vjen i-butë, edhe hipurë mbi gomare, edhe mbi pulisht bir shtëzë".

⁶ Edhe nxënësitë si vanë, edhe bënë sindëkur i urdhëroj ata Jisuj, prunë gomaren' edhe pulishtinë; ⁷ Edhe vunë mbi ata rrobat' e tyre edhe e hipnë **atë** sipër' atyre. ⁸ Edhe më e-shum' e gjindjesë shtruanë rrobat' e tyre mb'udhë; edhe të-tjerë këputninë dega drush, e i shtroninë mb'udhë. ⁹ Edhe gjindja që i vininë përpara edhe ata që i vininë prapa bërtitininë, dyke thënë, Hosanna mbë të birin' e Dhavidhit; i-bekuar' është ay që vjen mb'emërit të Zotit; Hosanna mbë të-lartatë. ¹⁰ Edhe ay kur hyri ndë Jerusolim, utunt tërë qyteti dyke thënë, ¹¹ Cili është ky? Edhe gjindja thoshinë, Ky është Jisuj, profiti, që është nga Nazareti i Galilesë.

¹² Edhe Jisuj hyri ndë hieroret të Perëndisë, edhe nxori jashtë gjith' ata që shisnin' e blininë ndë hieroret, edhe përmbysi truvezat' e truvezarëvet, edhe fronet' e atyre që shisninë pëllumbatë; ¹³ Edhe u thot' atyre, Eshtë shkruarë "Shtëpia ime dotë quhetë shtëpi lutjeje"; po ju e bët' atë "shpellë vjedhësish".

¹⁴ Edhe i erthnë për-anë të-verbër' e të-çalë ndë hieroret; edhe i shëroj ata.

¹⁵ Po krye-priftërit' edhe shkronjësitë kur panë çudiratë që bëri, edhe çunatë dyke bërtiturë ndë hieroret e dyke thënë, Hosanna mbë të birin' e Dhavidhit, uzëmëruanë, edhe i than' ati, Dëgjon se ç'thonë këta? ¹⁶ Edhe Jisuj u thot' atyre, Po; kurrë s'keni kënduarë, "Se nga goj' e foshnjavet edhe e atyreve që pinë sisë bëre gati lavdim?"

¹⁷ Edhe si i la ata, doli jashtë qytetit ndë Vithani, edhe natën' e shkoi atje.

¹⁸ Edhe ndë mëngjest kur ukthye ndë qytett, i erdhi uri; ¹⁹ Edhe kur pa një dru fiku mb'udhë, erdhi mb'atë, po nukë gjeti gjë mb'atë, veç fletë vetëmë; edhe i thotë, Mos ubëftë më pemë prej teje për gjithë jetënë. Edhe drur' i fikut për-një-here utha. ²⁰ Edhe nxënësitë kur panë, uçuditnë, e thanë, Qysh utha drur' i fikut për-një-here! ²¹ Edhe Jisuj upërgjeq e u tha atyre, Me të-vërtetë po u them juve, ndë paçi besë, edhe të mos jeni me dy mëndje, jo vetëmë këtë të drurit të fikut kini për të bërë, po edhe këti mali ndë i thënçi, Ngreu edhe bjerë ndë dett, dotë bënëtet. ²² Edhe gjithë sa të lypni ndë lutjet, dyke pasurë besë, dot'i merrni.

²³ Edhe kur erdhi ndë hieroret, erthnë për-an' ati, atje ku mësonte, krye-priftërit' edhe pleqt' e llauzit, e thoshinë, Me ç'farë pushteti bën këto? edhe kush t'a ka dhënë këtë pushtet? ²⁴ Edhe Jisuj upërgjeq e u tha atyre, Dot'u pyes edhe në juve një fjalë, të-cilënë ndë m'a thënçi, edhe në dot'u them juve me ç'fare pushteti bënj këto. ²⁵ Pagëzimi i Joanit nga ishte? nga qielli a nga njerëzitë? Edhe ata mendonëshinë me vetëhen' e tyre, dyke thënë, Ndë thënçimë, Nga qielli dotë na thotë, Përse nuk' i mbesuatë pra? ²⁶ Edhe ndë thënçimë, Nga njerëzitë, kemi frikë prej gjindjesë; sepse të-gjithë e kanë Joanë për profit. ²⁷ Edhe i upërgjeqnë Jisujt,

e i thanë, Nuk' e dimë. Edhe ay u tha atyre, as unë s'u them juve me ç'farë pushteti bënj këto.

²⁸ Edhe qysh u duketë juve? Një njeri kishte dy bij; edhe erdhi tek i-pari e i tha, Bir, shko sot e puno ndë vreshtët t'im. ²⁹ Edhe ay upërgjeq e tha, Nukë dua; po pastaj upendua, edhe vate. ³⁰ Edhe erdhi tek i-dyti, e i tha po ashtu; Edhe ay upërgjeq e tha, unë **vete** Zot; edhe nukë vate. ³¹ Cili nga këta të dy bëri dashurimn' e t'et? I thonë, I-pari. Jisuj u thot' atyre, Me të-vërtetë po u them juve, se kumerqarët' edhe kurvatë venë më përpara se ju ndë mbretërit të Perëndisë. ³² Sepse Joani erdhi te ju ndë udhë drejtërie, edhe nuk' i besuatë; po kumerqarët' e kurvatë i besuanë; edhe ju si patë, nuk' upenduatë pastaj, që t'i besoni.

³³ Dëgjoni një tjetërë paravoli: Një njeri ishte zot shtëpie, i-cili mbolli një vreshtë, edhe e thuri me garth, edhe rëmoj mb'atë një tirë, edhe ndërtoj një pirk; edhe e dha atë ndër bujqër, edhe iku ndë dhe të huaj. ³⁴ Edhe kur uafërua koh' e pemëvet, dërgoj shrbëtorët' e ti te bujqëritë, që të marrënë pemët' e ati. ³⁵ Edhe bujqëritë zunë shërbëtorët' e ati, e njerin' e rrahnë, e tjetërin' e vranë, e tjetërinë e vranë me gurë. ³⁶ Përsëri dërgoj të-tjerë shërbëtorë, më tepërë se të-parëtë, po ashtu u'a bënë edhe atyre. ³⁷ Edhe pastaj dërgoj të birrë tek ata, dyke thënë, t'im biri dot' i kenë turp. ³⁸ Po bujqëritë kur panë të birinë, thanë njeri tjetërit, Ky është trashëgimtari; ejani t'a vrasëmë, edhe të mbajmë trashëgimn' e ati. ³⁹ Edhe si e zunë, e nxuarnë jashtë vreshtit, edhe e vranë. ⁴⁰ Kur të vinjë i zot' i vreshtit, ç'dot'u bënjë atyre bujqërvet?

⁴¹ I thonë, Keq e më keq dot' i prishnjë, edhe vreshtinë dot'u'a apë të-tjerë bujqërve, të-cilëtë dot'ja apënë pemëtë ndë kohët t'atyre.

⁴² Jisuj u thot' atyre, Kurrë s'keni kënduarë ndë shkronjat, "Gurinë, që s'e pëlqen' ata që ndërtonjë, ky ubë për krye çipi; nga Zoti ubë këjo, edhe është e-çudiçime ndë syt' t'anë?" ⁴³ Përandaj po u them juve, se mbretëri' e Perëndisë dotë merretë nga ju, edhe dotë epetë mbë një komp që bën pemët' e asaj. ⁴⁴ Edhe ay që të bjerë mbi këtë gur, dotë copëtonetë; edhe mbi atë që të bjerë dot'a dërmonjë.

⁴⁵ Edhe krye-priftërit' edhe Farisenjtë kur dëgjuanë paravolit' e ati, e kupëtuanë, se thotë për ata; ⁴⁶ Edhe kërkoninë t'a zënë, po patnë frikë prej gjindjesë, sepse e kishinë atë si profit.

Krye 22

¹ Edhe Jisuj upërgjeq përsëri e u tha atyre me paravolira, dyke thënë,

² Mbretëri' e qiejvet gjan me mjë njeri mbret, i-cili bëri dasmë për të birr' e ti; ³ Edhe dërgoj shërbëtorët' e ti të thërresën' ata që qenë ftuarë ndë dasmët, po nukë deshnë të vinjë. Përsëri dërgoj të-tjerë shërbëtorë, ⁴ dyke thënë, thoj-u-ni atyre që janë ftuarë, Ja tek bëra gati drekënë t'ime; demat' e mi edhe berrat' e-ushqyera **janë** gati; ejani ndë dasmët. ⁵ Po ata përtuan' e shkuanë, njeri n'arët të ti, e tjetëri ndë tregëtit të ti; ⁶ Edhe të-tjerëtë zunë shërbëtorët' e ati, e i shanë, e i vranë.

⁷ Po mbreti kur dëgjoj uzëmërua; edhe dërgoj ushtërit' e ti, edhe prishi ata gjaksorëtë, edhe dogji qytetn' e atyre. ⁸ Atëhere u thotë shërbëtorëvet të ti, Dasma është gati, po ata që qenë të-ftuarë nuk' ishinë të-vëjejturë. ⁹ Shkoni pra ndëpër të-dalurat të udhëvet, edhe sa të gjeni, t'i ftoni ndë dasmët. ¹⁰ Edhe ata shërbëtorëtë duallnë ndëpër udhët, e mblotnë gjithë sa gjetnë, të-liq e të-mirë; edhe dasma umbush me njerës që rrininë ndë mësallët. ¹¹ Edhe mbreti kur hyri të shohë ata që rrininë ndë mësallët, pa atje një njeri që s'kishte veshurë robë dasme. ¹² Edhe i thot' ati, Mik, si hyre këtu pa pasurë robë dasme? Po ay mbëçeli gojë. ¹³ Atëhere mbreti u tha shërbëtorëvet, Lidh-e-ni atë prej këmbësh e prej duarsh, edhe ngri-e-ni, edhe hidh-e-ni ndë errësirët të-përrjashtësme; atje dotë jetë

të-qarët' e të-kërcëlliturit' e dhëmbëvet. ¹⁴ Sepse shumë veta janë të-thirrurë, po të-pakë të-sgjedhurë.

¹⁵ Atëhere Farisenjtë van' e bënë këshillë, si t'a zënë ndë lak me fjalë. ¹⁶ Edhe dërgojnë tek ay nxënësit' e tyre bashkë me Irodhianëtë, dyke thënë, Mësonjës, e dimë se je i-vërtetë, edhe mëson udhën' e Perëndisë me të-vërtetë edhe nukë do të dish as për ndonjë gjë; sepse nukë shikon mbë faqe njerëzish. ¹⁷ Thuaj-na pra, Ç'të duketë? është e udhësë t'i apëmë pagesë Qesarit, apo jo? ¹⁸ Po Jisuj si njohu djallëzin' e atyre, tha, Ç'më ngisni, ipokritër? ¹⁹ Dëfte-më-ni monedhën' e pagesësë. ²⁰ Edhe ata i prunë një dinar. Edhe ay u thot' atyre, E kujt është këjo fytyrë edhe këjo përmbishkronjë? ²¹ Ata i thonë, E Qesarit. Atëhere u thot' atyre, Epni pra Qesarit ç'janë të Qesarit, edhe Perëndisë ç'janë të Perëndisë. ²² Edhe ata kur dëgjuanë uçuditnë, edhe e lan' atë, e iknë.

²³ Nd'atë ditë i erthnë përanë Sadduqenj, të-cilëtë thonë se nukë ka të-ngjallurë; edhe e pyetnë, ²⁴ dyke thënë, Mësonjës, Moisiu tha, "Ndë vdektë ndonjë pa pasurë bij, i vëllaj dotë martonetë me gruan' e ati", edhe dot' i ngjallnjë farë të vëllajt të ti.

²⁵ Edhe ishinë ndër ne shtatë vëllezër; edhe i-pari si umartua, vdiq; edhe passi nukë kishte bir, j'a la gruan' e ti të vëllajt të ti; ²⁶ Kështu edhe i-dyti, edhe i-treti, gjer mbë të-shtatëtinë. ²⁷ Edhe më pastaj nga të-gjithë vdiq edhe gruaja. ²⁸ Mbë të-ngjallurit pra, e kujt nga këta të shtatë dotë jetë grua? sepse të-gjithë e patnë **marrë** atë.

²⁹ Edhe Jisuj upërgjeq e u tha atyre, jeni të-gënjerë, se nukë dini shkronjatë, as fuqin' e Perëndisë. ³⁰ Sepse mbë të-ngjallurit as martonenë, as martonjënë, po janë posi ëngjëj të Perëndisë ndë qiell. ³¹ Edhe për të-ngjallurit' e të-vdekurvet a s'kini kënduarë ç'u është thënë juve prej Perëndisë, kur thotë, ³² "Unë jam Perëndia i Avraamit, edhe Perëndia i Isaakut, edhe Perëndia i Jakovit?" Perëndia nuk' është Perëndi të-vdekurish, po të-gjallësh. ³³ Edhe gjindja kur dëgjuanë, tmeroneshinë për mësimn' e ati.

³⁴ Po Farisenjtë kur dëgjuanë, se u bylli gojënë Sadduqenjvet, umblohnë bashkë. ³⁵ Edhe një nomtar nga ata e pyeti dyke ngar' atë, ³⁶ e dyke thënë, Mësonjës, cila porosi **është** e-madhe ndë nomt? ³⁷ Edhe Jisuj i tha ati, "Të duash Zotinë Perëndinë t'ënt me gjithë zëmërenë t'ënde, edhe me gjithë shpirtinë t'ënt, edhe me gjithë mëndjenë t'ënde." ³⁸ Këjo është porosi e-parë edhe e-madhe. ³⁹ Edhe e-dyta që është si-një-një me atë **është**, "Të duash të-afërminë t'ënt posi vetëhenë t'ënde." ⁴⁰ Gjithë nomi edhe profitëritë varenë mbë këto të dy porosira.

⁴¹ Edhe tek ishinë mbledhurë Farisenjtë, Jisuj i pyeti, ⁴² dyke thënë, Ç'u duketë juve për Krishtinë? i bir' i kujt është? I thonë, I Dhavidhit. ⁴³ U thot' atyre, Qysh pra Dhavidhi me Frymë e quan atë Zot, ⁴⁴ dyke thënë, "I tha Zoti Zotit t'im, Rri mbë të-djathtët t'im gjersa të vë armiqt' e tu ndënë këmbje të këmbëvet të tua?" ⁴⁵ Ndë qoftë pra se Dhavidhi e quan Zot, si është i bir' i ati? ⁴⁶ Edhe asndonjë nukë muntte t'i përgjigjej ndonjë fjalë; as nukë kuxoj ndonjë që mb'atë ditë t'a pyesë atë më.

Krye 23

¹ Atëhere Jisuj i foli gjindjesë edhe nxënësve të ti, ² Dyke thënë, Shkronjësit' edhe Farisenjtë ndënjtnë mbi front të Moisiut; ³ Gjithë sa t'u thonë pra juve t'i ruani, t'i ruani, edhe t'i bëni; po pas punëravet t'atyre mos bëni; sepse thonë edhe nukë bënë. ⁴ Sepse lthnjënë barrë të-rënda që nukë mbahenë, edhe i vënë përmbi kurrist të njerësvet; po me gishtin' e tyre nukë duanë t'i luanjënë. ⁵ Edhe gjithë punët' e tyre i bëjnë që të dukenë ndër njerëzit; edhe sgeronjënë ruajtjet' e tyre edhe madhonjënë pëqinjit' e rrobavet të tyre; ⁶ Edhe duanë kryet' e mësallësë ndëpër darkat, edhe vëndet' e-parë ndëpër sinagogjit; ⁷ Edhe të-përshëndoshuratë

ndëpër tre-gjet, edhe të quhenë nga njerëzitë, Ravvi*. ⁸Po ju mos quhi Ravvi sepse një është mësonjësi juaj, Krishti, edhe të-gjithë ju jeni vëllezër. ⁹Edhe mos quani **ndonjë** atë për ju mbi dhet; sepse një është Ati juaj, ay që është ndë qiejt. ¹⁰As mos quhi mësonjës; sepse një është mësonjësi juaj, Krishti. ¹¹Po më i-madhi prej jush dotë jetë shërbëtori juaj. ¹²Edhe kush të lartësonjë vetëhen' e ti, dot' unjetë; edhe kush të një vetëhen' e ti, dotë lartësonetë.

¹³Po mjerë ju shkronjës edhe Farisenj, ipokritër; sepse mbyllni mbretërin' e Perëndisë përpara njerëzet; sepse ju nukë hyni, edhe as ata që hynjënë nuk i lini të-hynjënë.

¹⁴Mjerë ju shkronjës edhe Farisenj, ipokritër; sepse hani shtëpirat' e të-vejavet, edhe **këtë e bëni** me shkak se bëni të-falura të-gjata; përëndaj dotë merni më tepërë mundim.

¹⁵Mjerë ju shkronjës edhe Farisenj, ipokritër; se shetitni detin' edhe tokënë për të bërë një të-kthyerë; edhe si të bënetë, e bëni atë bir gjehehenne dy herë më tepërë se vetëhenë t'uaj.

¹⁶Mjerë ju udhëheqës të-verbërë, që thoni, Kush të bënjë be mbë tempullinë, nuk' është gjë; po kush të bënjë be mb'arin' e tempullit, bënetë detuar. ¹⁷Të-marrë edhe të-verbërë! sepse cili është më i-math, ari, apo tempulli që shënjtëron arinë?

¹⁸Edhe Kush të bënjë be mbë therorenë, nuk' është gjë; po kush të bënjë be mbë dhurëtinë që është mbi atë, bënetë detuar. ¹⁹Të-marrë edhe të-verbërë! sepse cila **është** më e madhe, dhurëtia, apo therorja që shënjtëron dhurëtinë? ²⁰Ay pra që të bënjë be mbë therorenë, bën be mb'atë, edhe mbë gjith' ato që janë përmbi atë.

²¹Edhe ay që të bënjë be mbë tempullinë, bën be mb'atë që rri nd'atë. ²²Edhe ay që bën be mbë qiellë, bën be mbë fron' e Perëndisë, edhe mb'atë që rri mb'atë.

²³Mjerë ju shkronjës edhe Farisenj, ipokritër; sepse epni të-dhjetën' e mendrësë, e të marajt e të qiminit; edhe kini lënë më të-rëndat' e nomit, gjyqin' edhe përdëllimn' edhe besënë; këto gjan t'i bëni, edhe ato të mos i lini. ²⁴Udhëheqës të-verbërë, që shtrythni mishkonjënë, edhe kamillën' e përpini.

²⁵Mjerë ju shkronjës edhe Farisenj, ipokritër; sepse qëroni të-përrjashtësmen' e potirit edhe të kupësë, po përbrenda janë plot me rrëmbyerje e pa-vetëmbajtje.

²⁶Farise i-verbërë, qëro më përpara atë që është brënda ndë potirit edhe ndë kupët, që të bënet' e-qëruarë edhe e-përrjashtësmja e atyre.

²⁷Mjerë ju shkronjës edhe Farisenj, ipokritër; sepse gjani me varre të-lyerë me këlqere, të-cilëtë përjashta dukenë të-bukurë, po përbrenda janë plot me eshtëra të-vdekurish e çdo farë ndyrësie. ²⁸Kështu edhe ju, përjashta dukeni të-drejtë te njerëzitë, po përbrenda jeni plot me ipokrisi e me panomi.

²⁹Mjerë ju shkronjës edhe Farisenj, ipokritër; sepse ndërtoni varret' e profitërvet edhe stolisni mnomoret' e të-drejtëvet; ³⁰Edhe thoni, Po të ishimë ne ndë ditt të atërvet t'anë, nukë dotë ishimë pjesëtarë me ata ndë gjakt të profitërvet. ³¹Kështu pra dëshmoni për vetëhenë t'uaj, se jeni të bijt' e atyre që vranë profitëritë.

³²Mbushni edhe ju masën' e atërve tuaj. ³³Gjarpërinj, të-pjellë nepërkash, qysh dotë ikëni nga dënimi i gjehehnësë? ³⁴Përëndaj, ja unë tek dotë dërgonj te ju profitër, edhe të-diturë, edhe shkronjës; edhe **ca** nga ata dot' i vrisni e dot' i kryqësoni, edhe **ca** nga ata dot' i rrihni ndëpër sinagogjit t'uaj edhe dot' i ndiqni prej qyteti ndë qytet; ³⁵Që të vinjë mbë ju çdo gjak i-drejtë që është derdhurë mbë dhet, që nga gjaku i Avelit të-drejtë e gjer mbë gjakt të Zaharisë, të birit të Varahiut, të-cilin' e vratë ndë mest të tempullit edhe të theroresë. ³⁶Me të-vërtetë po u them juve, Gjithë këto dotë vijnë përmbi këtë bres.

*23:7 Mësonjës

³⁷ Jerusalem, Jerusalem, që vret profitëritë, edhe rreh me gurë ata që janë dërguarë te ti, sa herë desha të mbleth bijt' e tu, sindëkur pula mbleth zoqt' e saj ndënë krahët po nukë deshtë? ³⁸ Ja shtëpia juaj tek po u lihetë e-shkretë. ³⁹ Sepse po u them juve, Nukë dotë më shihni paskëtaj, gjersa të thoni, I-bekuar' është' ay që vjen mb'emërit të Zotit.

Krye 24

¹ Edhe Jisuj doli e iku nga hieroreja; edhe nxënësit' e ati i erthnë përënë që t'i dëftnjënë ndërtesat' e hieroresë. ² Po Jisuj u tha atyre, A nuk' i shihni gjithë këto? Me të-vërtetë po u them juve, **se** nukë dotë mbetetë këtu gur mbi gur që të mos rrëzohetë. ³ Edhe ay tek ishte dyke ndënjurë mbi malt të Ullinjet, nxënësit' i uafëruanë mbë n'anë, dyke thënë, thuaj-na, kur dotë bënenë këto? Edhe cila është shënja e të-ardhurit t'ënt edhe e të-mbaruarit të jetësë?

⁴ Edhe Jisuj upërgjeq e u tha atyre, Shikoni, mos u gënjenjë juve ndonjë; ⁵ Sepse shumë **vetë** dotë vinjënë mb'emërit t'im, dyke thënë Unë jam Krishti, edhe dotë gënjenjënë shumë **vetë**. ⁶ Edhe dotë dëgjoni luftëra e zëre luftërash; shikoni, mos trumbullohi, sepse të-gjitha këto gjan të bënenë; po e-pastajmja edhe nuk' është. ⁷ Sepse dotë ngrihetë komp kundrë kombi, edhe mbretëri kundrë mbretërie; edhe dotë jenë zira e murtaja, edhe tërmete vënt mbë vënt. ⁸ Po gjithë këto **janë** të-nisurit' e të-dhëmburavet'. ⁹ Atëhere dot' u apënë juve ndër duar për shtrëngim, edhe dot' u vrasënë juve; edhe dot' u kenë mëri juve gjithë kombetë për emërinë t'im. ¹⁰ Edhe atëhere dotë skandalisenë shumë **vetë**, edhe dotë tradhëtonjënë njeri tjetërinë, edhe dotë kenë mëri njëri tjetërit'. ¹¹ Edhe shumë profitër të-rrem dotë ngrihenë, edhe dotë gënjenjënë shumë **vetë**; ¹² Edhe passi të shumonetë panomia, dashuria e të-shumëvet dotë ftohetë. ¹³ Po kush të duronjë gjer ndë funt, ky dotë shpëtonjë. ¹⁴ Edhe ky ungjilli i mbretërisë dotë leçitetë ndëpër gjithë botënë, për dëshmim mbë gjithë kombet; edhe atëhere dotë vinjë fundi.

¹⁵ Kur të shihni pra "të-ndytët' e të-shkretuarit," që është thënë nga profiti Dhanil, dyke ndenjurë ndë ventt të-shenjtëruarë, (ay që këndon let'a kupëtonjë;) ¹⁶ Atëhere ata që janë ndë Judhet letë ikëjnë ndëpër malet; ¹⁷ Kush të gjendetë mbi kulmit, letë mos sbresë që të marrë gjë nga shtëpi' e ti. ¹⁸ Edhe kush të gjendetë nd'arët letë mos kthenetë prapa, që të marrë rrobat' e tia. ¹⁹ Edhe mjerë ato që janë me barrë, e ato që kanë foshnja mbë gji nd'ato dit. ²⁰ Edhe faluni, që të mos bënetë të-ikuritë t'uaj ndë dimërë, as të-shëtunë. ²¹ Sepse atëhere dotë jetë shtrëngim i-math, që nukë është bërë i-atillë, që ndë të-nisurit të-botësë e gjer ndashti, as nuk' është për t'u bërë. ²² Edhe të mos shkurtoneshin' ato dit nukë dotë shpëtonte asndonjë trup; po ato dit dotë shkurtonenë për të-sgjedhuritë.

²³ Atëhere ndë u thëntë juve ndonjë, Ja **tek është** këtu Krishti, a aty, mos besoni. ²⁴ Sepse dotë ngrihenë krishtërit të-rrem, edhe profitër të-rrem, edhe dotë bëjnë shënja të-mëdha edhe çudira, kaqë sa dotë gënjenjën' edhe të-sgjedhuritë, ndë munçinë. ²⁵ Ja tek u thashë juve më përpara. ²⁶ Ndë u thënçinë pra juve Ja tek është ndë shkretëtirët, mos dilni, Ja ndë dhomat, mos besoni. ²⁷ Sepse sindëkur vetëtima del nga lint dielli, edhe duketë gjer tek perëndon, kështu dotë jetë edhe t'ardhurit' e të birit të njeriut. ²⁸ Sepse ku të jetë kërma, atje dotë mblidhenë shqipjonjatë.

²⁹ Edhe për-një-here pas shtrëngimit t'atyre ditvet, djelli dot' erretë, edhe hëna nukë dotë apë ndrçimin' e saj; edhe yjtë dotë bjenë nga qielli, edhe fuqit' e qiejvet dotë tundenë. ³⁰ Edhe atëhere dotë duketë shënja e të Birit të njeriut ndë qiellit; edhe atëhere dotë bënjënë vajë gjithë farat' e dheut, edhe dotë shohënë të Birin' e njeriut dyke ardhurë mbi ret të qiellit me fuqi e me lavdi shumë. ³¹ Edhe dotë dërgonjë ëngjëjt' e ti me trumbetë **që nxjer** zë të-math, edhe dotë mbledhënë

të-zgjedhurit' e ati nga të katër erëratë, prej **fundit** t'anëvet të qiejvet e gjer mbë **funtt** të anëvet t'atyre.

³² Edhe nga drur' i fikut mësoni paravolinë; kur bënetë ndashti deg' e ati e-butë, edhe nxjer gjethetë, e dini se vera është afërë. ³³ Kështu edhe ju kur të shihni gjithë këto, t'a dini se është afërë ndër dyer. ³⁴ Me të-vërtetë po u them juve, ky bres nukë dotë shkonjë, gjersa të bënenë të-gjitha këto. ³⁵ Qielli edhe dheu dotë shkonjë, po fjalët' e mia nukë dotë shkonjë. ³⁶ Edhe për atë ditë, edhe për atë orë, asndonjë s'e di, as ëngjëjt' e qiejvet, veç im Atë vetëmë.

³⁷ Edhe sindëkur **ishinë** ditt' e Noesë, kështu dotë jetë edhe t'ardhurit' e Birit të njeriut. ³⁸ Sepse sindëkur **njerëzitë** nd'ato dit përpara përmytjesë, që hanin' e pininë, martoneshin' e martoninë, gjer mb'atë ditë që hyri Noeja nd'arkët; ³⁹ Edhe nuk' e kupëuanë gjersa erdhi përmytja, edhe ngriti të-gjithë; kështu dotë jetë edhe t'ardhurit' e të Birit të njeriut. ⁴⁰ Atëhere dy **veta** dotë jenë nd'arë; njeri merretë, e tjetëri lihetë; ⁴¹ Dy **gra** dotë bluanjë në mulli; njera merretë, e tjetëra lihetë.

⁴² Rrini sguarë pra, sepse nukë dini mbë ç'orë vjen Zoti juaj. ⁴³ Po këtë e dini, se t'a dinte i-zot' i shtëpisë, mbë ç'kohë **të natësë** vjen vjedhësi, dotë rrinte sguarë, edhe nukë dotë linte të çponej shtëpi' e ati. ⁴⁴ Përandaj edhe ju bëhi gati, sepse i Bir' i njeriut vjen mb'atë orë, që nuk'u'a pret mëndja juve. ⁴⁵ Vallë cili është' ay shërbëtuat besëtar edhe i-mëncim, të-cilinë i-zoti e vuri përmbi punëtorët të ti, që t'u apë atyre ushqimnë ndë kohë? ⁴⁶ Lum ay shërbëtuat, të-cilinë, kur të vinjë i zoti, t'a gjenjë dyke bërë kështu. ⁴⁷ Me të-vërtetë po u them juve, se dot'a vërë përmbi gjithë gjën' e ti. ⁴⁸ Edhe ay shërbëtor' i-lik ndë thëntë ndë zëmëret të ti **se**, Im Zot mënon të vinjë; ⁴⁹ Edhe të zërë të rrahë shokët e ti shërbëtorë edhe të hajë e të pijë bashkë me ata që dehenë; ⁵⁰ I zot' i ati shërbëtorë dotë vinjë nd'atë ditë që **ay** nuk' e pret edhe nd'atë orë që nuk' e di; ⁵¹ Edhe dot'a ndanjë mbë nj'anë, edhe dotë vërë pjesën' e ati bashkë me ipokritëritë; atje dotë jetë të-qarët' e të-kërcëlliturit' e dhëmbëvet.

Krye 25

¹ Atëhere mbretëri' e qiejvet dotë gjanjë me dhjetë virgjëresha, të-cilatë muarnë llambat' e tyre, e duallnë të presënë dhëndërrinë. ² Edhe nga ato pesë ishinë të-mëncime, edhe pesë të-marra. ³ Ato të-marrat, kur muarnë llambat' e tyre, nukë muarnë vaj me vetëhe; ⁴ Po të-mëncimetë muarnë vaj ndë enët të tyre bashkë me llambat' e tyre. ⁵ Edhe dhëndërrë si uvonua, i zuri gjumi të-gjitha edhe flininë. ⁶ Edhe ndë mest të natësë ubë një të-thirrurë, Ja dhëndëri tek po vjen; dilni për të-pritur' atë. ⁷ Atëhere, gjith' ato virgjëreshat' ungritnë, edhe ndreqnë llambat' e tyre. ⁸ Po të-marrat' u thanë të-mëncimevet, Ep-na-ni nga vaji juaj; sepse po na shuhenë llambatë. ⁹ Edhe të-mëncimetë upërgjiqnë, dyke thënë, Mos nukë dotë na dalë neve edhe juve; po më mirë shkoni tek ata që shesënë, edhe bliini për vetëhenë t'uaj. ¹⁰ Edhe kur vanë të blenë, dhëndërrë erdhi; edhe ato që ishinë gati hynë bashkë me atë ndë dasmët, edhe umbyll dera. ¹¹ Po pastaj vijn' edhe virgjëreshat' e-tjera, e thonë, Zot, Zot, hap-na. ¹² Po ay upërgjeq e tha, Me të-vërtetë po u them juve, nuk u njoh juve.

¹³ Rrini sguarë pra, sepse nuk' e dini ditën' as orënë, ndë të-cilët vjen i Bir' i njeriut. ¹⁴ Sepse **dotë vinjë** posi një njeri, **i cili**, kur dotë ikënte ndë dhe të-huaj, thirri shërbëtorët' e ti e u dha atyre gjën' e ti; ¹⁵ Edhe njërit i dha pesë tallanda, e tjetërit dy, e tjetërit një; gjithë-si-cilit si pas fuqis' së ti; edhe për-një-here iku ndë dhe të-huaj. ¹⁶ Atëhere ay që mori të pesë tallandatë, vate e punoj me ato, edhe bëri pesë tallanda të-tjera. ¹⁷ Kështu edhe ay që mori dy, fitoj edhe ay dy të-tjera. ¹⁸ Po ay që mori njërenë, vate e rëmoj ndë dhet, edhe fshehu ergjendin' e të zott. ¹⁹ Edhe pas shumë kohë vjen i zoti i atyre shërbëtorëve, edhe sheh llogari me ata.

²⁰ Edhe si i erdhi përanë ay që pat marrë të pesë tallandatë, pruri pesë tallanda të-tjera, dyke thënë, Zot, pesë tallanda më dhe ndë dorë; ja tek fitova prej atyre pesë tallanda të-tjera. ²¹ Edhe i zoti i tha, Të lumtë, shërbëtuar i-mirë edhe besëtar; mbë të-paka qe besëtar, mbi të-shuma dotë të vë; hyrë ndë gëzimt të t'yt zott.

²² Erdhi përanë edhe ay që pat marrë të dy tallandatë, edhe tha, ²³ Zot dy tallnda më dhe ndë dorë; ja tek fitova prej atyre dy tallanda të-tjera. I zoti i tha, Të lumtë, shërbëtuar i-mirë edhe besëtar; mbë të-paka qe besëtar, mbi të-shuma dotë të vë; hyrë ndë gëzimt të t'yt zott. ²⁴ Erdhi përanë edhe ay që pat marrë një tallandë, e tha, Zot, të dinja, se je njeri i-ashpërë, që korr tek nukë mbolle, edhe mbleth tek nukë përndave; ²⁵ Edhe pasi paç frikë, vajta e fsheha tallandënë t'ënde ndë dhet; ja tek e ke tëndenë. ²⁶ Edhe i zoti upërgjeq e i tha, Shërbëtuar i-lik e i-përtuarshim, ti e dinje, se **unë** korr tek nukë mbolla, edhe mbleth tek nukë përndava; ²⁷ Duhej pra të vinje ërgjendinë t'im te truvezarëtë; edhe kur të vinjam unë, dotë mernja t'imenë bashkë me kamatënë. ²⁸ Merrni pra prej ati tallandënë, edhe ep-j'a-ni ati që ka të dhjetë tallandatë. ²⁹ Sepse kujtdo që ka dot'i epetë, edhe dot'i tepëronjë; edhe prej kujdo që s'ka, edhe atë që të ketë, dotë merretë prej ati. ³⁰ Edhe shërbëtorin' e pavëjjeturë hidh-e-ni ndë errësirët të-përrjashtësme; atje dotë jetë të-qarët' e të-kërcëlliturit' e dhëmbëvet.

³¹ Edhe kur të vinj' i Bir' i njeriut ndë lavdit të ti, edhe gjithë ëngjëjt' e-shënjëtuarë bashkë me atë, atëhere dotë rrijë mbi front të lavdis' së ti. ³² Edhe dotë mblihdhenë përpara ati gjithë kombetë; edhe dot'i ndanj' ata njërinë nga tjetëri, sindëkur bariu ndan dhëntë nga keçëritë; ³³ Edhe dotë vërë dhëntë mb'anë të-djathtë, edhe keçëritë mb'anë të-mëngjëjë.

³⁴ Atëhere mbreti dot' u thot' atyre që rrinë mbë anë të-djathtë të ti, Ejani të-bekuarët' e t'im Eti, trashëgoni mbretërinë që është bërë gati për ju që kur se është ngrehurë bota. ³⁵ Sepse pata uri, e më dhatë të ha; pata et, e më dhatë të pi; i-huaj jeshë, edhe më muartë ndë shtëpi; ³⁶ I-sveshurë, edhe më veshtë; usëmurçë, edhe erthtë të më shihni; jeshë ndë burk, edhe erthtë tek unë. ³⁷ Atëhere të-drejttëtë dot'i përgjigjenë, dyke thënë, Zot, kur të pamë ty dyke pasurë uri e të ushqymë? a dyke pasurë et, e të dhamë të pish? ³⁸ Edhe kur të pamë të-huaj, e të muarmë ndëpër shtëpirat? a të-sveshurë, e të veshmë? ³⁹ Edhe kur të pamë të-sëmurë, a ndë burk, edhe erthmë tek ti? ⁴⁰ Edhe mbreti dotë përgjigjet' e dot'u thotë atyre, Me të-vërtetë po u them juve, sado që i bëtë njerit nga këta vëllezërit' e mi më të-vegjëllitë, m'a keni bërë mua.

⁴¹ Atëherë dot'u thot' edhe atyre që rrinë mbë anë të-mëngjëjë, Ikëni prej meje, të-mallëkuarëtë, ndë zjarrt të-pasosurë, që është bërë gati për djallin' e për ëngjëjt' e ati. ⁴² Sepse paçë uri, e s'më dhatë të ha; paçë et, e s'më dhatë të pi; ⁴³ Jeshë i-huaj, e nukë më muartë përbrënda; i-sveshurë, edhe nukë më veshtë; i-sëmurë edhe ndë burk, edhe nuk' erthtë të më shihni. ⁴⁴ Atëhere dot' i përgjigjen' edhe ata, dyke thënë, Zot, kur të pamë ty dyke pasur' uri, a dyke pasur' et, a të-huaj, a të-sveshurë, a të-sëmurë, a ndë burk, e nukë të shërbyemë? ⁴⁵ Atëhere dot'u përgjigjet' e dot'u thot' atyre, Me të-vërtetë po u them juve, sado që nuk' i bëtë njerit nga këta më të-vegjëllitë, as mua nukë m'a keni bërë.

⁴⁶ Edhe këta dotë venë ndë mundim të-përtjetëshme; edhe të-drejttëtë ndë jetët të-përtjetëshme.

Krye 26

¹ Edhe Jisuj kur mbaroj gjithë këto fjalë, u tha nxënësve të ti, ² E dini se pas dy ditsh është pashka, edhe i Bir' i njeriut epetë ndë duar për të kryqëzuarë.

³ Atëhere umblohnë krye-priftërit' edhe shkronjësit' edhe pleqt' e llauzit ndë avllit të krye-priftit, që thuhej Kaiafë; ⁴ Edhe bënë këshillë që t'a zënë Jisunë me kobim,

edhe t'a vrasënë. ⁵ Edhe thoshinë, Jo ndë të-kremtet, që të mos bënetë trazyrë ndë gjindjet.

⁶ Edhe Jisuj kur ishte ndë Vithani, ndë shtëpit të Simonit të-krromosurë, ⁷ Erdhi përan' ati një grua që kishte një allavastrë me vaj ere shumë të-shtrënjtë, edhe e derthi mbi kryet t'ati tek ishte dyke ndënjurë ndë mësallët. ⁸ Edhe nxënësit' e ati kur panë, uzëmëruanë, e thanë, Për ç'punë të humbasë këjo **gjë**? ⁹ Sepse ky vaj ere munt të shitej me shumë **nder**, edhe t'epej ndëpër të vobeqt. ¹⁰ Edhe Jisuj si kupëtoj, u tha atyre, Përse i epni mundime kësaj gruaje? sepse **këjo** bëri punë të-mirë tek unë. ¹¹ Sepse të-vobeqtë i keni për-herë me vetëhenë t'uaj; po mua nukë më kini përherë. ¹² Sepse këjo, kur derdhi këtë vaj ere mbi trupt t'im, e bëri **këtë** për të-kalluritë t'im ndë varr. ¹³ Me të-vërtetë po u them juve, Kudo që të leçitetë ky ungjill ndë gjithë botët, dotë flitetë edhe **ç'punë** bëri këjo, që të mbahetë mënt.

¹⁴ Atëhere një nga të dy-mbë-dhjetë, ay që quhej Judhë Iskariot, vate te krye-priftërit' e tha, ¹⁵ Ç'dotë më epni, edhe unë t'u ap juve atë ndër duar? ¹⁶ Edhe ata i dhanë tri-dhjet' argjenda. Edhe që mb'atëhere kërkonte kohë të-pëlqyerë t'a epte ndër duar.

¹⁷ Edhe të-parënë ditë të të-pabrumjvet, nxënësit' erthnë përanë Jisujt e i thanë, Ku do të bëjmë gati për ty të hash pashkënë? ¹⁸ Edhe ay tha, Shkoni ndë qytett tek-akëcili, edhe i thoni, Mësonjësi thotë, Koha ime është' afërë; dotë bënj pashkënë te ti bashkë me nxënësit' e mi. ¹⁹ Edhe nxënësitë bënë sindëkur i porositi Jisuj, edhe bënë gati pashkënë.

²⁰ Edhe kur ungrys, ishte dyke ndënjurë ndë mësallët bashkë me të dy-mbë-dhjetët; ²¹ Edhe ata tek ishinë dyke ngrënë, tha, Me të-vërtetë po u them juve, se një nga ju dotë më trathëtonjë. ²² Edhe ata uhelmuanë fort, edhe zunë t'i thonë gjithë-si-cili nga ata, Zot, mos jam unë? ²³ Edhe ay upërgjeq e tha, Ay që ngjeu dorënë ndë kupët bashkë me mua, ky dotë më apë ndër duar.

²⁴ I Bir' i njeriut vete, sindëkur është shkruarë për atë; po mjerë ay njeri me anë të të-cilit epetë ndër duar i Bir' i njeriut; ishte mirë për atë njeri të mos kishte lindurë. ²⁵ Edhe Judha, ay që e tradhëtoj, upërgjeq e tha, Mos jam unë, Ravvi? I thot' ati, Ti po thua.

²⁶ Edhe ata tek po ishinë dyke ngrënë, Jisuj mori bukënë, edhe si e bekoj, e theu, e u'a dha nxënësve, edhe tha, ²⁷ Merrni e hani, ky është trupi im. Edhe mori potirinë, edhe si ufal ndersë, u'a dha atyre, ²⁸ dyke thënë, Pini të-gjithë prej këti; sepse është gjaku im i dhjatës' së re, që derdhetë për shumë për ndjesën' e fajevet. ²⁹ Edhe po u them juve, se nukë kam për të pirë që ndashti e tutje nga këjo pemë, që pjell hardhia, gjer mb'atë ditë kur t'a pi të-re bashkë me ju ndë mbretërit të t'im Eti.

³⁰ Edhe si psallinë, duallnë ndë malt të ullinjet.

³¹ Atëhere Jisuj u thot' atyre, Gjithë ju dotë skandhaliseni mbë mua këtë natë; sepse është shkruarë, "Dot' i bie bariut, edhe dhënt' e tufësë dotë përndahenë".

³² Edhe passi të ngjallet unë, dotë vete përpara jush ndë Galilet. ³³ Edhe Pjetri upërgjeq e i tha, Edhe të-gjithë ndë uskandhalisçinë mbë ty, unë nukë dotë skandhalisem kurrë. Jisuj i tha, ³⁴ Me të-vërtetë po të them, se këtë natë, para se të këndonjë këndesi, tri herë dotë më mohonjë. ³⁵ Pjetri i thotë, Edhe ndë u ndashtë të vdes **unë** bashkë me ty, nukë dotë të mohonjë. Kështu thanë edhe gjithë nxënësitë.

³⁶ Atëhere Jisuj vjen bashkë me ata ndë një fshat që thuhetë Gjethsimani; edhe u thotë nxënësve, Rrini aty, gjer sa të vete e të falem atje.

³⁷ Edhe mori me vetëhe Pjetrin' edhe të dy bijt' e Zevedheut, e zuri të hidhëronet' e t'i vinjë rëndë. ³⁸ Atëhere u thot' atyre, Shpirti im është' i hidhëruarshim gjer mbë vdekje; mbetuni këtu, edhe rrini sguarë bashkë me mua.

³⁹ Edhe si vate pakëzë më tej, ra mbë faqe përmbys, dyke falur' e dyke thënë, Ati im, ndë qoftë se munt **të bënë**të, letë hiqetë prej meje këjo kupë; po jo si dua unë, po si **të duash** ti.

⁴⁰ Edhe vjen te nxënësitë, e i gjen ata dyke fjeturë, edhe i thotë Pjetrit, Kështu nukë munttë të rrii sguarë një orë bashkë me mua? ⁴¹ Rrini sguarë edhe faluni, që të mos hyni ndë ngasje; sepse shpirti im **është**' i gatishim, po mishi **është**' i pafuqishim.

⁴² Prapë për-së-dyti vate edhe ufal, dyke thënë, Ati im, ndë qoftë se nukë munt të hiqetë prej meje këjo kupë, që të mos e pi atë, letë bënëtë ënda jote.

⁴³ Edhe erdhi e i gjen përsëri dyke fjeturë; sepse syt' e atyre ishinë rënduarë.

⁴⁴ Edhe si i la ata, vate përsëri e ufal për-së-treti, dyke thënë po atë fjalë.

⁴⁵ Atëhere vjen te nxënësit' e ti edhe u thot' atyre, Flini pra, edhe prëhi; ja tek uafërua ora, edhe i Bir' i njeriut epetë ndë duar fajtorësh. ⁴⁶ Ngrehuni letë vemi; ja tek uafërua ay që dotë më apë ndër duar.

⁴⁷ Edhe ay tek ishte po dyke folurë, ja tek erdhi Judha, një nga të dy-mbë-dhjetë, edhe bashkë me atë **erthnë** shumë gjindje me thikë e me dru nga an' e krye-priftërvet edhe të pleqvet të llauzit. ⁴⁸ Edhe ay që e epte atë ndër duar u dha atyre shënjë, dyke thënë, Atë që të uth **unë**, ay është; zir-e-ni. ⁴⁹ Edhe përnjëhere erdhi përanë Jisujt e tha, Gëzohu, Ravvi; edhe e uthi. ⁵⁰ Edhe Jisuj i tha, Mik, përse erdhe? Atëhere uafëruanë e vunë duartë mbi Jisunë, edhe e zunë.

⁵¹ Edhe ja një nga ata që sihinë bashkë me Jisunë ngjati dorënë, e nxori thikën' e ti, edhe i ra shërbëtorit të krye-priftit, e i preu veshnë. ⁵² Atëhere Jisuj i thot' ati, Kthe thikënë t'ënde ndë vëntt të saj; sepse gjith'ata që vënë dorë mbë thikë, prej thike dotë humbasënë. ⁵³ Apo të duketë se nukë munt ndashti t'i lutem t'im Eti, edhe të më nxjerrë përpara më tepërë se dy-mbë-dhjetë legjeona ëngjëjsh?

⁵⁴ Qysh dotë mbushenë pra shkronjatë, se kështu gjan të bënëtë?

⁵⁵ Mb'atë orë Jisuj i tha gjindjesë, Posi mbë kursar keni dalë me thikë e me dru të më ziri? për dita rrinjam te ju dyke mësuarë ndë hieroret, edhe nukë më zutë. ⁵⁶ Po gjithë këjo ubë, që të mbushenë shkronjat' e profitërvet. Atëhere gjithë nxënësitë e lanë, e iknë.

⁵⁷ Edhe ata si zunë Jisunë, e prunë te Kaiafa kryepriifti, atje ku ishinë mbledhurë shkronjësit' edhe pleqtë.

⁵⁸ Po Pjetri i vate prapa për-së-largu, gjer ndë avlit të krye-priftit; edhe si hyri brenda, rrinte bashkë me shërbëtorëtë, që të shihte fundinë.

⁵⁹ Edhe krye-priftërit' e pleqt' e gjithë bashkë-ndënja kërkoninë dëshmim të-rrem kundrë Jisujt, që t'a vrisninë atë, po nukë gjetnë; ⁶⁰ Edhe ndonëse erthnë shumë dëshmimtarë të-rrem, nukë gjetnë. Po pastaj erthnë dy dëshmimtarë të-rrem, e thanë, ⁶¹ Ky tha, **se** Munt të prish tempullin' e Perëndisë, edhe për tri dit t'a ndërtonj atë. ⁶² Edhe kry-prifti ungrit e i tha, Nukë përgjigjesh fare? ç'dëshmojnë këta kundrë teje? ⁶³ Po Jisuj nukë bënte zë.

Edhe krye-prifti upërgjeq e i tha, Të vë mbë be për Perëndin' e gjallë, të na thuash, ndë je ti Krishti, i Bir' i Perëndisë. ⁶⁴ Jisuj i thot' atij, Ti po thua; po **unë** po u them juve, Që ndashti e paskëtaj dotë shihni të Birr' e njeriut dyke ndënjurë mb'anë të-djathtë të fuqisë, e dyke ardhurë mbi ret të qiellit. ⁶⁵ Atëhere kryepriifti çori rrobat e tia, dyke thënë, Se vllasfimisi; ç'nevojë kemi më për dëshmimtarë? ja ndashti tek e dëgjuatë vllasfimin' e ati. Si u duketë juve? ⁶⁶ Edhe ata upërgjeqnë e thanë, Eshhtë fajtuar për vdekje. ⁶⁷ Atëhere e pshtynë atë ndër sy, edhe i ranë me grusht, edhe të-tjerë i ranë me shuplaka, ⁶⁸ dyke thënë, Profiteps-na, o Krisht, cili është' ay që të ra?

⁶⁹ Edhe Pjetri rrinte përjashta ndë avlit; edhe i erdhi përanë një shërbëtorë dyke thënë, Edhe ti ishnye bashkë me Jisu Galileasinë. ⁷⁰ Po ay e mohoj përpara

të-gjithëve, dyke thënë, Nukë di se ç'thua. ⁷¹ Edhe ay kur dolli ndë derët të avllisë, e pa atë një tjetërë, edhe u thot' atyre **që ishinë** atje, Edhe ky ish bashkë me Jisu Nazareasinë. ⁷² Edhe përsëri e mohoj me be, Se nuk' e njoh njerinë. ⁷³ Edhe pas pakëzë erthnë përan' ati ata që ishinë dyke ndënjurë e i thanë Pjetrit, Me të-vërtetë edhe ti je nga ata; sepse edhe të-foluritë t'ënt të dëften ty. ⁷⁴ Atëhere zuri të nemnjë e të bënë be, Se nuk' e njoh njerinë. ⁷⁵ Edhe për-një-here këndoj këndesi. Atëhere i ra ndër mëntt Pjetrit fjal' e Jisujt që i pat thënë, Se para se të këndonjë këndesi, tri herë dotë më mohonjç; edhe dolli jashtë, e qau hidhurë.

Krye 27

¹ Edhe si ugdhi, gjithë krye-priftërit' edhe pleqt' e llauzit dhan' e muarnë këshillë kundrë Jisujt, që t'a vrasënë. ² Edhe si e lithnë, e shpunë edhe e dhanë ndër duart të Pondi Pillatit, qivernitarit.

³ Atëhere kur pa Judha, ay që e trathëtoj, se ugjykua për vdekje, upendua, edhe ktheu prapë të tri-dhjetë argjëndatë te krye-priftërit' edhe te pleqtë, dyke thënë, Fëjeva që dhashë ndër duar gjak të-pafajm. ⁴ Edhe ata thanë, **Ç'punë kemi** neve? ti ke për të parë. ⁵ Edhe ay si hodhi argjëndatë ndë tempullit, iku, edhe vate e uvar.

⁶ Edhe krye-priftëritë si muarnë argjëndatë, thanë, Nuk' është' e udhësë t'i vëm' ato ndë thesart të tempullit, sepse janë çëmim gjaku. ⁷ Edhe si dhan' e muarnë këshillë, blenë arën' e shtëmbarit me ato, për të kallurë ndë varr **atje** të-huajtë. ⁸ Përandaj ajo arë uquajt Arë gjaku, gjer mbë **ditët** të-sotme. ⁹ Atëhere umbush ç'është thënë me anë të profitit Jeremi, që thotë, "Edhe muarnë të tri-dhjet' argjëndatë, çëmimn' e të çëmuarit nga të bijt' e Israilit, ¹⁰ edhe i dhanë ndë arët të shtëmbarit, sikundër më porositi Zoti".

¹¹ Edhe Jisuj ndënji përpara qivernitarit; edhe qivernitari e pyeti, dyke thënë, Ti je mbreti i Judhenjvet? Edhe Jisuj i tha, Ti po thua. ¹² Edhe kur përfliete nga krye-priftëritë edhe nga pleqtë, nukë përgjigjej asfare. ¹³ Atëhere Pillati i thotë, Nukë dëgjon sa dëshmojnë kundrë teje: ¹⁴ Po ay nuk' i upërgjeq as mbë ndonjë fjalë, kaqë sa qivernitari çuditej fort.

¹⁵ Edhe qivernitari kishte zakon për të-krëmtë t'i lëshonte gjindjesë një të-lidhurë, atë që të donin' **ata**. ¹⁶ Edhe atëhere kishinë një të-lidhurë me emërë, që thuhej, Varavva. ¹⁷ Ata pra tek ishinë mbledhurë, Pillati u tha atyre, Cilinë doni t'u lëshonj juve? Varavvanë, apo Jisunë që thuhetë Krisht. ¹⁸ Sepse e dinte, se e dhanë ndër duar nga çmiri.

¹⁹ Edhe ay tek po rrinte mbi front të gjyqit, gruaja e ati dërgoj tek ay, e i tha, Ti mos i bëj gjë ati të-drejti, sepse sot pësova shumë nd'ëndërrë për atë.

²⁰ Edhe krye-priftërit' edhe pleqtë i mbushnë mëndjenë gjindjesë që të lypnjënë Varavvanë, edhe Jisunë t'a prishnjënë. ²¹ Edhe qivernitari upërgjeq e u tha atyre, Cilinë doni nga **këta** të dy t'u lëshonj juve? ²² Edhe ata thanë, Varavvanë. Pillati u thot' atyre, ç't'a bënë pra Jisunë që thuhetë Krisht? Të-gjith' i thonë, Letë kryqëzonetë. ²³ Edhe qivernitari tha, Përse? ç'të-keqe ka bërë? Po ata bërtitninë më tepërë, dyke thënë, Letë kryqëzonetë. ²⁴ Edhe Pilati si pa se s'ka dobi, po më tepërë trazyrë bënë, mori ujë e lau duartë përpara gjindjesë, dyke thënë, I-pafajm jam nga gjaku i këti të-drejti; ju kini për të parë. ²⁵ Edhe gjithë llauzi upërgjeq e tha, Gjaku i ati **qoftë** mbi ne, edhe mbi bijtë t'anë.

²⁶ Atëhere u lëshonj atyre Varravvanë; edhe Jisunë si e rrahu me shufrë, e dha ndër duar që të kryqëzonetë.

²⁷ Atëhere ushtëtarët' e qivernitarit muarnë me vetëhe Jisunë ndë pretorët (guvernatore), edhe mblohnë mbi atë gjithë tufën' e ushtëtarëve. ²⁸ Edhe e sveshnë, e i veshnë ati një rrobë të-gjatë të-kuqe. ²⁹ Edhe gërshetuanë një kurorë ferrash, e j'a vunë mbi kryet, edhe **i dhanë** një kallam ndë dorët të-djathtë; edhe

ranë mbë gjunjë përpara ati, edhe e përqeshninë, dyke thënë, Gëzohu, o mbret i Judhenjvet. ³⁰ Edhe si e pshtynë, muarnë kallamin' e i bininë krejt t'ati. ³¹ Edhe passi e përqeshnë, i sveshnë rrobat' e tia; edhe e shpunë t'a kryqëzonjënë.

³² Edhe dyke dalë, gjetnë një njeri Qirineas, që e kishte emërinë Simon; këtë e zunë angari që të ngrerë kryqin' e ati. ³³ Edhe kur erthnë ndë një vënt që thuhetë Gollgotha, ay është që thuhetë Vëndi i Kresë, ³⁴ I dhanë të pijë uthullë të-përzjerë me t'ëmbëlth; po ay si ungjërua, nukë desh të pijë.

³⁵ Edhe si e kryqëzuanë, hothnë shortë, e ndanë rrobat' e ati; që të mbushetë ç'është thënë nga profiti, "Ndanë rrobat' e mia ndë mest të tyre, edhe mbi të-veshurit t'im hothnë shortë". ³⁶ Edhe dyke ndënjurë e ruanin' atë atje. ³⁷ Edhe vunë sipërë krejs' s'ati punën' e ati të-shkruarë, *Ky është Jisuj mbreti i Judhenjvet.*

³⁸ Atëhere kryqëzonenë bashkë me atë dy kursarë, një mb'anë të-djathtë, edhe një mb'anë të-mëngjërë.

³⁹ Edhe ata që shkoninë përënë e shaninë atë dyke tundurë krerët' e tyre, e dyke thënë, ⁴⁰ Ti që prish tempullinë, edhe për tri dit e ndërton, shpëto vetëhenë t'ënde; ndë je i Bir' i Perëndisë, sbrit nga kryqi. ⁴¹ Kështu edhe krye-priftëritë bashkë me shkronjësit' e pleqtë dyke përqeshurë atë thoshinë, ⁴² Të-tjerë shpëtoj, vetëhen' e ti nukë munt t'a shpëtonjë; nd'është mbret i Israilit, letë sbresë ndashti nga kryqi, edhe dot' i besojmë. ⁴³ Shprente mbë Perëndinë; let' a shpëtonjë tani, ndë e do; sepse tha, Se jam bir Perëndie. ⁴⁴ Gjithashtu edhe kursarëtë që ishinë kryqëzuarë bashkë me atë e shaninë.

⁴⁵ Edhe që mbë të-gjashtën' orë ubë një errësirë mbi gjithë dhenë gjer mbë të-nënttën' orë.

⁴⁶ Edhe mbë të-nënttën' orë Jisuj bërtiti me zë të-math, dyke thënë, "Ili, Ili llama savahthani" që do me thënë, "Perëndia im, Perëndia im, përse hoqe dorë prej meje?" ⁴⁷ Edhe ca nga ata që ishinë atje kur dëgjuanë, thanë, se ky po thërret Ilinë. ⁴⁸ Edhe për-një-herë ulëshua një nga ata, e mori një sfungar, edhe e mbushi me uthullë, edhe e vuri mbë një kallam, e i epte të pijë. ⁴⁹ Edhe të-tjerëtë thoshinë, Letë shohëmë, ndë qoftë se vjen Ilija t'a shpëtonjë.

⁵⁰ Edhe Jisuj përsëri bërtiti me zë të-math, e dha shpirtinë.

⁵¹ Edhe ja kurtin' e tempullit tek uça mbë dy prej së-larti gjer poshtë; edhe dheu utunt; edhe gurëtë plasnë; ⁵² edhe varret' uhapnë, edhe shumë trupa shënjtorësh që kishinë vdekurë ungjallnë; ⁵³ Edhe dualnë nga varretë pas të-ngjallurit t'ati, e hynë ndë qytett të-shënjtëruarë, edhe uduknë mbë shumë **veta**.

⁵⁴ Edhe urdhër-qindësi edhe ata që ishinë ba-shkë me atë dyke ruajturë Jisunë, kur panë tërmetin' edhe **ç'punëra** ubënë, ufrikësuanë fort, e thanë, Me të-vërtetë ky paska qënë bir Perëndie.

⁵⁵ Edhe atje ishinë shumë gra dyke vënë re prej së-largu; të cilatë kishinë vaturë prapa Jisujt nga Galilea, dyke shërbyer' ati; ⁵⁶ ndër mest t'atyre ishte Maria Magdhalini, edhe Maria e ëm' e Jakovit edhe e Josiut, edhe e ëm' e të bijvet të Zevedheut.

⁵⁷ Edhe si ungrys, erdhi një njeri i-pasurë nga Arimathea **që e kishte** emërinë Josif, që edhe ay vetë kishte qënë nxënës te Jisuj. ⁵⁸ Ky vate te Pillati e lypi trupin' e Jisujt. Atëhere Pillati, urdhëroj t'i epetë trupi. ⁵⁹ Edhe Josifi mori trupnë edhe e pshtolli me pëlhurë të-pastrëtë; ⁶⁰ Edhe e vuri ndë varrt të ti të-ri, që e kishte rëmuarë ndë shkëmpt, edhe si rrukullisi një gur të-math ndë derët të varrit, iku. ⁶¹ Edhe atje ishte Maria Magdhalini, edhe Maria tjetërë, dyke ndënjurë kundruell varrit.

⁶² Edhe mbë të-nesërmenë, që është pas së-prëmtësë, umblohnë krye-priftërit' edhe Farisenjtë te Pillati, ⁶³ Dyke thënë, Zot, neve mbajmë mënt, se ay gënjeshtari tha kur qe edhe i-gjallë, **se** Pas tri ditsh dotë ngjallet. ⁶⁴ Urdhëro pra të ruhetë varri

gjer mbë të-tretënë ditë, se-mos vijnë nxënësit' e ati natën' edhe e vjedhënë, edhe i thonë llauzit, **se** Ungjall nga të-vdekuritë; edhe gënjesht' e-pastajme dotë jetë më e-keqe se e-para. ⁶⁵ Edhe Pillati u tha atyre, Keni ruajtës, shkoni, e siguro-e-ni si të dini. ⁶⁶ Edhe ata vanë e siguruanë varrinë, dyke vulosurë gurinë bashkë me ruajtësitë.

Krye 28

¹ Edhe si shkoj e-shëtuna, dyke gdhir' e **Djelë, që është'** e para dit' e javësë, erdhi Maria Magdhalini, edhe Maria tjetërë, që të shihninë varrë. ² Edhe ja tek ubë një tëmet i-math; sepse ëngjëll' i Zotit sbriti nga qielli, edhe erdhi e rrukullisi gurinë nga dera e **varrit**, edhe rrinte sipër' ati. ³ Edhe faqeja e ati ishte posi vetëtimë, edhe roba e ati e-bardhë posi dëborë. ⁴ Edhe ata që ruanin' utrëmpnë nga frik' e ati, edhe ubënë posi të-vdekurë. ⁵ Edhe ëngjëlli upërgjeq e u tha gravet, Mos kini frikë; sepse e di se kërkoni Jisunë që ukryqëzua. ⁶ Nuk është këtu; sepse ungjall, sindëkur pat thënë. Ejani, shihni vëndinë ku dergjej Zoti. ⁷ Edhe shkoni shpejt e u thoni nxënësve t'ati, se ungjall nga të-vdekuritë; edhe ja tek po vete **ay** më përpara se ju ndë Galilet; atje dot'a shihni atë; ja tek u thashë juve.

⁸ Edhe **ato** duallnë shpejt nga varri me frikë edhe me gëzim të-math, edhe usulnë t'u apënë zë nxënësve t'ati.

⁹ Edhe dyke vaturë t'u epninë zë nxënësve t'ati, ja Jisuj tek upoq me ato, e u tha, Gëzohi. Edhe ato i erthnë përënë, e i zunë këmbëtë, edhe i ufalnë.

¹⁰ Atëhere Jisuj u tha atyre, Mos kini frikë, shkoni, ep-u-ni zë vëllezërvet të mi, që të shkonjë në Galilet, edhe atje dotë më shohënë.

¹¹ Edhe ato tek ishinë dyke vajturë, ja ca nga ruajtësitë tek erthnë ndë qytett, e u dhanë zë krye-priftëret për gjithë sa ubënë. ¹² Edhe ata umblohnë bashkë me pleqtë, edhe si muarnë e dhanë këshillë u dhanë ushtëtarëvet mjaft argjënda, dyke thënë, ¹³ Thoni, se nxënësit' e ati erthnë natën' edhe e vothnë tek po flinimë ne. ¹⁴ Edhe ndë udëgjoftë këjo nga qivernitari, ne dot'i mbushim' ati mëndjenë, edhe dotë bëjmë që ju të mos kini kujdes. ¹⁵ Edhe ata si muarnë argjëndatë, bënë sikundrë umësuanë. Edhe këjo fjalë upërhap ndëpër Judhenjt gjer mbë ditët të-sotme.

¹⁶ Edhe të një-mbë-dhjetë nxënësitë vanë ndë Galilet, ndë atë mal që i pat porositur' Jisuj. ¹⁷ Edhe kur e panë, i ufaln' ati; po ca **nga ata** ishinë **me** dy mëndje.

¹⁸ Edhe Jisuj erdhi përënë, e u foli atyre, dyke thënë, M'udha çdo pushtet ndë qiellit edhe mbi dhet. ¹⁹ Shkoni pra e mësoni gjithë kombetë, edhe i pagëzoni mb'emërit të Atit e të Birit e të Frymës' së Shënjtëruarë; ²⁰ Edhe i mësoni ata të ruanjnë gjithë sa u kam porositurë juve; edhe ja unë tek jam bashkë me ju gjithë dittë gjer mbë të-mbaruarët të jetësë. Amin.